

3. COM ACONSEGUIR-HO: L'ESTRATÈGIA POLÍTICA DEL BLOC

3.1. Política per a un País. El repte 2011: la consolidació del valencianisme progressista.

5 La fortalesa del BLOC com a tercera força política, la creixent clarificació del mapa polític valencià, la cohesió interna de l'organització, i la resistència municipal en les darreres conteses electorals (1999, 2003, 2007) ens situen sense dubtes en la millor posició que ha comptat mai el valencianisme progressista. Ara bé, aquesta perspectiva no està exempta de clars riscos i ens obliga a créixer en tots els aspectes per a no
10 perdre la nostra credibilitat política. Ens trobem ara davant d'una cruïlla paradoxal. Una cruïlla per la qual ja ha passat en anteriors conjuntures aquesta organització amb uns resultats notables, tot i que insuficients.

La posició competitiva del BLOC es veu sotmesa a unes incerteses que cal superar. El desgast de l'organització és fort a causa de la incapacitat que hem tingut fins ara de
15 normalitzar la nostra presència institucional de manera autònoma. La barrera del 5% ha estat, sens dubte, un entrebanc antidemocràtic que ha condicionat molt la nostra rellevància electoral. Això, però, no difumina la responsabilitat de superar amb escreix eixe percentatge electoral i palesa el compromís insubornable, malgrat tot, amb el país dels valencians i les valencianes.

20

En la nostra proposta hem decidit obviar una anàlisi acurada sobre les posicions dels altres partits, així com de les seues fortaleses i limitacions. No podem restar al marge d'allò que passa, o allò que fan, el PP i el PSPV-PSOE, o fins i tot de la cada volta més centrípeta dinàmica d'EUPV, però el que realment ens ha d'importar ara és de marcar
25 el nostre propi pas, definir estratègies per a créixer i tindre capacitat de sumar sensibilitats pròximes al BLOC que actuen des d'una òptica valenciana i ens ajuden a atraure cap a una proposta valencianista i progressista a persones que fins ara no confien en el BLOC.

Per aconseguir la suficiència políticoelectoral, i també per a combatre eixa sensació
30 ben generalitzada al voltant de la dificultat de trobar un camí estable i clar sobre el qual construïm la nostra trajectòria política, hem plantejat aquesta ponència com una mena de refundació política del BLOC. Una refundació que, per a no quedar-se només en la teoria, ha de plantejar un full de ruta ample i flexible per encarar les pròximes eleccions autonòmiques.

35 Un full de ruta que haurà de dur a terme l'Executiva Nacional que isca triada d'aquest Congrés, però que cal ha de ser explicitat i assumit amb ocasió d'aquest Congrés per tal de poder aconseguir que siga interioritzat pel conjunt de la militància.

3.1.1. Liderar l'Espai Valencià de Progrés

40 Eixa és l'eina fonamental al nostre abast per tal de garantir la presència de diputats i diputades valencianistes en les pròximes Corts. Eixe és el repte amb el qual ens encarem des que eixim d'aquest Vé. Congrés Nacional fins a les pròximes eleccions municipals i autonòmiques.

En el nostre cas, i com a instrument polític al servei d'un projecte nacional valencià, un
45 projecte de construcció nacional, la nostra consolidació ve donada per la institucionalització, per ser els dipositaris de la confiança política d'un segment socialment important de la ciutadania valenciana. La instucionalització del BLOC és imprescindible per a valencianitzar nacionalment el País. A més, cal recordar que l'aposta pel "Compromís" tenia la seua raó de ser, a més d'una voluntat sincera i
50 generosa d'ajudar a fer possible un canvi polític, en l'estratègia per institucionalitzar el BLOC i posar les bases de la seua consolidació autònoma en la fita del 2011 dins de les institucions d'autogovern valencianes.

Des de fa anys el BLOC està llançant la proposta d'articulació d'un tercer espai polític
55 en el nostre País, autònom i alternatiu als espais polítics que representen el PP i el PSPV-PSOE. Aquesta idea ha tingut formulacions diverses, i fins i tot teoritzacions diferents, des de la seua eixida a la llum com a proposta tot coincidint amb l'inici del segle present. Fins i tot, hi ha qui opina que allò que realment proposem, o que hem de proposar, és una alternativa a un únic espai polític, representat pel PP-PSOE, i
60 definit per la seua obediència espanyola, la seua actitud centralista i la coincidència en les grans qüestions que tenen ambdós partits si parlem de qualitat democràtica, model territorial i política cultural. Un mateix model de país, al capdavant.

Malgrat la flexibilitat de la idea del "Tercer Espai", i dit d'una manera molt ràpida, hi ha valors que l'han sustentat de manera continuada. L'articulació d'un espai polític, bastit
65 des de la cultura política del valencianisme i el progressisme, amb vocació de sumar, lligat a la modernitat i alternativa políticoelectoral a l'augment del bipartidisme. També ha estat sempre relacionat amb la voluntat d'obertura del BLOC per normalitzar-se políticament.

70 En la passada Conferència Nacional vam decidir que calia donar-li un títol més polític a la proposta del “Tercer Espai”. “L’Espai Valencià de Progrés” ha sigut la fórmula reeixida i que en aquesta ponència pretenem situar com a eix estratègic de cara al 2011. En els darrers documents interns s’ha incidit en la importància de visualitzar i liderar un Espai Valencià de Progrés en la política del País Valencià. Un espai polític

75 que representa el BLOC front a la inèrcia del bipartidisme, i que vol ser la traducció política de centenars de milers de ciutadans que volen polítiques basades en l’augment de l’autogovern, la defensa del benestar social i la construcció d’un model de creixement competitiu i sostenible territorialment.

Un Espai Valencià de Progrés capaç de proposar solucions a la crisi del model ofert

80 pel PP, basat en el *desarrollismo* insostenible i un regionalisme efectista però mancat de fonaments sòlids. Un Espai Valencià de Progrés alternativa a un model d’oposició com el del PSPV-PSOE que continua mirant-se el melic, és seguidista amb el PP en els grans temes i està mostrant des de l’arribada al Govern central de Zapatero la seua cara més sucursalista.

85 Un Espai Valencià de Progrés que situe el nostre País com a centre de les seues prioritats, i no estiga mirant de reüll a Madrid per decidir la política que afecta als valencians.

Un Espai Valencià de Progrés que oferisca un model de País alternatiu i basat en un nou model de creixement col·lectiu modernitzador, competitiu i equilibrat. Arrelat en

90 l’estructura productiva del País i que pose l’èmfasi en millorar la qualitat de vida, la dignitat, la igualtat i la autonomia de les persones.

Un Espai Valencià de Progrés com a resposta política que singularitze la posició del BLOC i triangule la política valenciana.

Un Espai Valencià de Progrés que siga diferent no només en el fons, sinó també en

95 les formes dels altres espais polítics tradicionals. Unes formes modernes, transparents, honestes i pròximes a ulls de la ciutadania.

Un Espai Valencià de Progrés que no es definisca mitjançant la negació dels discursos dels altres, sinó plantejant alternatives positives i pròpies.

Un Espai Valencià de Progrés que no s’acaba amb el BLOC, però que és impossible

100 de portar endavant sense el lideratge i la capacitat de *capitanejar* del BLOC.

Un Espai Valencià de Progrés consolidat com a proposta política autònoma al PP i al PSOE. Una autonomia que no es fonamenta en conceptes com l’equidistància, el centrisme o la rebaixa en els postulats, sinó que s’autodefineix per la independència

105 del projecte, la recerca de la centralitat política i la corroboració amb el pas del anys
que ni uns, ni altres, tenen un projecte de modernització i valencianització per al País.
Un Espai Valencià de Progrés que arreplegue les ànsies d'un canvi profund en la
política valenciana expressat per milers de ciutadans, i part de la societat civil, que
apostaren pel "Compromís" i als quals a hores d'ara hem d'esforçar-nos per rescatar la
110 seua confiança i il·lusió amb una nova proposta política progressista i ecologista en
clau valenciana, allunyada de les formes antigues, l'autoritarisme i el sectarisme amb
que es volia liderar la l'acord progressista de l'any 2007.

Un Espai Valencià de Progrés que arreplegue les diferents sensibilitats del
valencianisme polític, i sobre les bases d'un valencianisme del segle XXI, que hem
115 apuntat en aquesta ponència, puga sumar adhesions de valencianes i valencians que,
per damunt d'altres consideracions, vulguen votar proximitat, vulguen votar valencià.

3.1.2. Un BLOC refundat i reforçat

Liderar no vol dir manar, o demostrar que eres més fort o més gran. Liderar és
120 guanyar-nos la confiança i el respecte dels altres, perquè som percebuts com a
garantia de poder fer realitat els projectes compartits i caminar cap a l'adhesió dels
ciutadans. Eixa ha de ser la nostra legitimació del lideratge, per fer-ho estable i amb
futur.

Però per ser reconeguts així caldrà que ens embarquem amb una nau refundada i
125 reforçada que atenga als criteris que estem reiterant al llarg d'aquestes planes i que
també hem d'acomodar a l'estratègia que ens ha de portar a la consolidació del
valencianisme progressista a partir de l'any 2011. Per fer això possible, el BLOC ha de
treballar per ser:

130 PARTIT VALENCIÀ

Visualitzar això davant del conjunt de la societat ha d'esdevindre la gran fita a
aconseguir pel nostre projecte polític en els pròxims anys. És un procés sobre el qual
hem d'incrementar els nostres esforços perquè esdevé bàsic per augmentar la
credibilitat del BLOC en la societat valenciana. A hores d'ara, i segons indiquen totes
135 les dades, eixa imatge la té guanyada, paradoxalment, el PPCV, i no serà fàcil
arrabassar-li aquesta posició. La seua hegemonia actual en els espais comunicatius, o
la potència d'un model de societat com el que han desplegat, amb rotund èxit electoral,

fan que la nostra proposta política, en l'actual moment, haja d'adreçar-se, sobretot, cap aquells sectors que mostren una convergència amb els nostres pilars ideològics.

140

Tanmateix, la nostra estratègia en aquest sentit ha d'anar sumant cada dia nous ciutadans que poden ser susceptibles d'assumir una proposta lligada a la valencianitat amb major calat que l'autonomisme conjuntural i contradictori del PPCV. Una proposta, a més, que pels valors que representa i la voluntat de contraposar un model de País diferent al del PPCV, pot enganxar als sectors més dinàmics i més moderns de la societat valenciana.

145

És indubtable que la política d'internacionalització del territori valencià, especialment del Cap i Casal, mitjançant l'organització de grans esdeveniments de caràcter lúdic i esportiu, de molt desigual rendibilitat socioeconòmica segons els casos, ha augmentat l'autoestima de molts ciutadans. Som més valencians. En la mateixa direcció apunta la cançoneta diària dels greuges comesos per Zapatero amb aquesta terra, amplificats pels mitjans de comunicació públics valencians, que situa en peu de guerra constant les relacions entre el poder valencià, la Generalitat Valenciana i el govern de Madrid, l'Estat. Més valencians i més empenyats amb el govern central. Una combinació explosiva que podria donar-li disgustos al PP si nosaltres fórem capaços de posar aquest clima polític al servei del valencianisme progressista. Un valencià disgustat amb el tracte oferit des de Madrid hauria de ser un receptor de la nostra proposta política i un votant potencial.

150

155

160

Per fer això, i donada la deserció del PSPV-PSOE, almenys fins ara, de disputar-li aquest espai valencià al partit conservador, cal ser suficientment intel·ligents per aprofitar-nos de l'actitud reivindicativa del govern de Camps per tal de fer oposició al govern central de Zapatero. Cal posar a la llum pública les contradiccions del discurs del PP i, fins i tot, aprofitar-nos per a traure endavant les nostres propostes al caliu d'una conjuntura on els populars exhibeixen la seua cara més autonomista.

165

Fins i tot caldria reconsiderar molt seriosament la tornada del taronja com a color corporatiu del BLOC. Ens ajuda en la visualització d'opció arrelada a la valencianitat. Partit Valencià. Al costat d'aquest valor cal assenyalar que primària la singularització, l'originalitat, de la nostra marca política. Juntament amb aquests valors, cal reflectir que aquesta proposta gaudeix en l'actualitat d'un grau de consens intern ben elevat.

170

El treball que fem a partir d'ara en eixa direcció servirà per poder encarar amb majors garanties aquest repte d'esdevindre majoritàriament el partit valencià, en la pròxima legislatura, tot confiant en la nostra capacitat de consolidar-nos políticament en les properes eleccions autonòmiques.

175

PROJECTE DE DOS DIRECCIONS, “DE BAIX CAP A DALT” I “DE DALT CAP A BAIX”

L'estratègia del BLOC “de baix cap a dalt” ha de marcar la quotidianitat de la nostra activitat política, sobretot en el camp local. És una eina de treball que usada de manera continuada ens donarà informació sobre on estan els nostres votants i què esperen de nosaltres. És la millor aposta que podem fer per garantir la presentació de vora 300 llistes municipals en les pròximes eleccions locals. Un percentatge elevat del nostre potencial es troba lligat a aquesta forma de treballar. No cal dir que per fer això l'organització en el seu conjunt ha de millorar el seu funcionament.

180 Ara bé, això ha d'anar implementat amb una política autonòmica amb majúscules. Necessitem enfortir la nostra marca electoral en base a ser percebuts com una marca d'àmbit de país i amb discurs i respostes de país. El partit dels valencians i per als valencians. Cal, també, millorar significativament, la política de “dalt cap a baix”.

185 Hem de marcar una estratègia que, complementada amb l'agenda política de les Corts Valencianes, accentue les prioritats del nostre discurs. Ja no es tracta només d'aprofitar les Corts per tal de donar-li cobertura parlamentària a les diferents problemàtiques locals o comarcals. Cal anar més enllà. Molt més enllà.

190 Cal posar de relleu una posició pròpia per resoldre els grans reptes de la societat valenciana actual. Una posició expressada des de l'organització nacional i que pugua tindre la seua translació a totes les institucions a les que estem presents.

195 De la mateixa manera que sumen adhesions els nostres regidors i col·lectius per al resultat electoral autonòmic, cal que la consolidació de la marca, i la seua associació amb un seguit de valors positius per al nostre votant tradicional i potencial, ajude al vot autonòmic i fins i tot col·laborar en l'augment de vots en aquells indrets territorials en què som més dèbils en l'actualitat. El tiró de la marca que es produeix en els grans partits, hem d'aspirar a que vaja sent un valor, també, del BLOC. Difícilment podem fer un salt qualitatiu i quantitatiu del vot autonòmic mitjançant el tiró municipal, que ja ens proporciona la major part del capital polític actual

200 I això passa per triangular l'escena política valenciana i ser capaços de liderar un Espai Valencià de Progrés, tal i com venim repetint al llarg d'aquestes planes.

210 Per fer-nos presents d'aquesta manera en la política valenciana, cal que siguem capaços de permeabilitzar, de municipalitzar, el nostre discurs i prioritats polítiques nacionals. Els centenars de regidors que posen cara i ulls al nacionalisme valencià han de ser capaços d'integrar en el seu discurs i acció política allò que està defensant en aquests moments l'organització de país. Cal reforçar un discurs de vocació nacional amb capacitat de ser permeable al conjunt de l'estructura territorial de l'organització. Cal aprofundir en aquesta direcció, més encara.

215 Cal saber expressar mitjançant missatges clars, limitats i entenedors la nostra targeta de visita per a la societat valenciana. Les quatre idees definitòries de la línia i l'abast de les nostres polítiques i maneres de fer. I aquestes idees s'han de publicitar des de tots els racons del nostre partit i lligar, al ritme marcat pels òrgans de decisió del BLOC, discursos i campanyes d'abast nacional amb el treball diari dels col·lectius locals i comarcals. Sense cap mena de dubte, un bon funcionament de les Federacions Intercomarcals afavoriria la comunicació i transmissió de l'impuls nacional al conjunt de l'estructura territorial.

PROJECTE PROGRESSISTA, MODERNITZADOR I JOVE

225 Tal i com manifestem en l'apartat de la ponència que ofereix estratègies i respostes per a créixer cal oferir un projecte basat més en la identificació que en la identitat amb valors, formes, discurs i praxi diferents als grans partits.

230 L'actual crisi global en la qual estem immersos té la seua cara pròpia al nostre país. La precarietat de l'actual resposta per a superar eixa crisi ve donada per un model de país inservible per a construir el futur. És responsabilitat del BLOC oferir un projecte de modernització, una resposta global a la crisi que s'articule mitjançant un model de creixement alternatiu al que a hores d'ara s'obstina en continuar, tot i la seua inviabilitat, el PP.

235 Una crisi que es mostra palesa en la degradació de la imatge de la política, la corrupció, la desocupació, el desgavell de les polítiques educació, la manca de competitivitat de la nostra economia, la destrucció del territori o la invisibilitat política en l'Estat. Front això cal una resposta global. Una resposta política, democràtica, valenciana i progressista.

240 El BLOC ha d'explicitar en els pròxims anys la seua capacitat per liderar l'alternativa a eixe model rovellat que no ens garanteix un país d'alta qualitat. Cal oferir solucions.

Necessitem una resposta global, no valen les solucions parcials, i el BLOC és l'única organització política capaç d'apostar per un canvi de l'*statu quo* en profunditat.

245 Les solucions només poden vindre des d'una determinació per resituar el progrés social com a eix de les decisions públiques i la modernització del país com a projecte quotidià. Només seran possibles des de l'assumpció de la singularitat nacional valenciana com l'instrument més eficaç per garantir cohesió, generar cultura i millorar l'autogovern, com a la manera més adequada de ser ciutadans actius en el món.

250 Però aquest canvi de fons que hem de fer públic com a manera de presentar la novetat que representa l'articulació d'un Espai Valencià de Progrés, necessita també d'unes noves formes que li donen cobertura. La transparència, la modernitat, l'honradesa, el sacrifici i la capacitat per generar consensos i arribar a solucions, són valors del BLOC que han de fer-se palesos com a part de la proposta política que oferim. Cal esforçar-se per lligar les bones pràctiques del BLOC amb el discurs polític. Ha de ser part de la
255 nostra originalitat en la política valenciana.

I com és un camí que llarg recorregut, tot i l'explicitem ací com a guia per al 2011, necessitem atraure de nou els joves, bona part dels que han adquirit recentment, o adquireixen ara, els seus drets polítics, a aquest projecte de país de futur i alta qualitat que assumim com a responsabilitat. Només oferint discursos diferents als que els han
260 fet desertar de la política, i publicitats per canals i formes modernes, podrem millorar adhesions en un dels sectors potencialment més pròxim a la proposta política del BLOC.

VOLUNTAT DE SUMAR: ACORDS INTEL·LIGENTS

265 La política de pactes electorals del BLOC ha estat un dels factors que major conflictivitat interna ha generat. Hi ha una sensació generalitzada sobre la manca d'una estratègia clara i continuada en aquesta direcció. Sovint la militància pensa que som massa flexibles, o que maregem el nostre electorat amb el canvi de sigles que ens solen acompanyar segons siga la conjuntura o l'àmbit de la contesa electoral.
270 Sobretot allò que provoca major malestar intern, així ho certifiquen les radiografies internes, és la precipitació amb que se solen tancar els acords amb altres formacions polítiques.

Els darrers acords electorals, tant pel que fa a les eleccions autonòmiques com en les darreres eleccions generals, han provocat bona cosa de debat intern i fins i tot algun
275 episodi traumàtic. Especialment cal fer autocrítica general respecte al procés de conformació de la candidatura electoral de les Eleccions Generals 08.

Aquesta incomoditat interna, si de veres ens creiem que cal bastir un Espai Valencià de Progrés, no pot deixar sense recordar d'altres qüestions. El BLOC, no ha sigut, ni és, un partit sectari o hermètic. No podria ser-ho quan una gran pluralitat interna és un dels seus senyals d'identitat. No pot ser-ho donat que la seua idea fundacional és aconseguir ser la plataforma unitària del valencianisme polític. No pot ser-ho quan el seu naixement és fruit de la voluntat de la unió.

Ser ambiciosos no hauria de provocar no tindre la capacitat d'analitzar les nostres fortaleses i les nostres debilitats i, sobretot, saber situar el nostre espai de millora de posicions i les seues limitacions de cara a la contesa del 2011. Eixa anàlisi ens ha de conduir a reforçar-nos per a garantir la nostra institucionalització.

La garantia per a produir aquesta estabilització del valencianisme polític passa per la capacitat de millorar, o almenys repetir, els nostres resultats municipals de les anteriors conteses autonòmiques. Però passa, també, per reforçar la nostra posició general com a representants del valencianisme progressista mitjançant la col·laboració amb persones i organitzacions que donen credibilitat a l'Espai Valencià de Progrés. Sensibilitats polítiques situades en la pluralitat del valencianisme, l'esquerra moderna, l'ecologisme polític o el centreesquerra.

Tenim especials debilitats: les grans ciutats i part de les seues àrees metropolitanes, així com les comarques castellanoparlants, fent especial menció a les comarques del Vinalopó i el Segura. És decisiu trobar la implementació de la nostra marca en aquests àmbits amb altres opcions territorialment més presents en estes zones del país. Ja siga per la seua presència més consolidada o per reforçar en cada cas algun dels eixos que ens situen políticament.

La ciutat de València i Alacant, Elx, comarques del Vinalopó i Baix Segura. Àrees territorials que, per la seua rellevància demogràfica, i per la debilitat actual de la nostra marca, ens han de posar a treballar més i millor com a organització. A més, haurem de ser capaços de trobar aliances que reforcen la nostra representativitat. Sense operacions massa forçades i buscant sempre perfils polítics que reforcen el nostre missatge valencianista i progressista. Accentuant i acoblant el nostre discurs segons la realitat territorial a la qual ens adrecem i responent així de forma intel·ligent a la pluralitat real del País Valencià.

310 Una volta reafirmada la voluntat de continuar construint un espai polític autònom i d'obediència valenciana, i sabedors que no hi ha en aquests moments una força política valenciana homologable al BLOC, tant per estructura com per representativitat, cal tindre capacitat de sumar, sobretot quan és clara la nostra recerca d'un espai polític propi i la fortalesa per liderar-ho.

315 Ara no es tractaria de parlar de coalicions preelectorals, no és aquest l'espai ni el debat per a fer-ho, sinó que es tracta de donar-li realitat a la nostra vocació de lideratge d'un Espai Valencià de Progrés. Més enllà de tindre les portes del partit obertes de bat a bat a tots aquells que assumisquen els nostres pilars ideològics, cal ser generosos per trobar dins del paraigües de l'Espai Valencià de Progrés
320 complicitats, col·laboracions i la capacitat per arribar a acords amb organitzacions d'obediència valenciana que se situen en l'àmbit de l'ecologisme, l'esquerra moderna o les diverses sensibilitats del valencianisme de conciliació.

Estem referint-nos a sumar espais i perfils, trobar-li un cognom electoral a la nostra marca política, el BLOC, i a la construcció d'un Espai Valencià de Progrés, el nostre
325 cognom polític. Un cognom, un paraigües a sumar al BLOC on es puguen trobar còmodament representants aquells sectors, en gran part ja arreglats en la pluralitat interna del BLOC, però que a dia de hui es situen en altres instàncies partidistes o cíviques. Les fórmules per a fer possible això, hauran de ser pilotades des de la pròxima Executiva Nacional, i serà responsabilitat seua donar-li a esta aposta un bon
330 futur.

El BLOC ha de continuar treballant de valent per poder ser competitiu electoralment. La política de baix cap a dalt, acompanyada per la capacitat de triangular la política valenciana, són les claus de l'èxit electoral. També, però, cal fer suficientment atractiva
335 la nostra aposta de lideratge de l'Espai Valencià de Progrés per a que persones i sensibilitats polítiques lligades als nostres eixos ideològics, vulguen sumar-se a eixe espai polític. Un lideratge que ens hem de guanyar augmentant dia a dia la nostra eficiència i la nostra capacitat d'atraure sectors socials. Un lideratge que, com hem comprovat en l'experiència recent, no es guanya a cop de prepotència, es guanya a
340 cop de credibilitat.

Les persones que han donat forma a aquest projecte, que han confiat en el BLOC pacientment, mereixem que ens posem a treballar des de ja multiplicar esforços en la construcció d'un projecte nacional valencià, la nació valenciana, i em primer terme que

345 posem tot el nostre compromís a consolidar el valencianisme progressista en el País
Valencià.

3.2. Créixer per ser decisius

350 L'evolució social, demogràfica, econòmica i política que ha experimentat el nostre país
durant els últims anys, fins i tot els últims decennis, ens obliguen a revisar,
constantment, els nostres plantejaments. De la mateixa manera que no podem
considerar la societat valenciana com un ens estàtic, nosaltres mateixos tampoc no
podem quedar atrapats en propostes polítiques que, en un moment donat podrien
haver sigut vàlides, però que, a hores d'ara, s'han de qüestionar. **Cal que ens posem**
355 **al dia.**

Les aproximacions a la nostra realitat més immediata han d'estar basades en un
coneixement profund de la societat, per tal de comprendre'n els canvis i les noves
problemàtiques. Assistim a **noves sensibilitats** i a **noves demandes**. I és ací,
fonamentalment, on el BLOC ha d'estar en permanent **sintonia amb la societat**.

360 El BLOC necessita una **nova interpretació de la societat valenciana** i, per tant, una
aproximació adequada. Tenim la **responsabilitat de comprendre, d'assumir i**
d'enfrontar-nos a nous reptes social i polítics, alguns d'aquests inimaginables fa
tan sols uns quants anys; i hem de fer-ho amb **valentia**, amb **coherència** i amb
decisió.

365 Sembla bastant evident que si ens entestem a continuar amb velles receptes,
repetides i calcades una vegada rere l'altra, no disposem de massa possibilitats per a
avançar. Tenim al davant una societat molt dinàmica, en constant evolució. **EI BLOC**
no pot romandre permanentment estàtic i ancorat en postulats vàlids per a un
370 **país de fa més de quinze o vint anys arrere**. Hem d'anar **de la mà de la nostra**
societat actual, hem de trobar **referents actualitzats** per al dia de hui.

NOUS CAMINS

375 És per tot açò exposat, que aquest document es concep amb la voluntat de contribuir a
fer que aquest congrés marque un abans i un després en la història de la nostra
formació política; i, en aquest sentit, s'esdevé com a objectiu indefugible **refundar** el
nostre partit, **rellançar-lo** i convertir-lo en **una eina útil per afrontar les necessitats**
de les persones i les exigències pròpies dels nous temps. Cal assumir el repte
inajornable de **modernitzar** i d'**adequar el valencianisme polític al segle XXI**.

380 El BLOC, en aquest nou context, no pot deixar d'aspirar a fer un **salt quantitatiu i qualitatiu** com a força cada vegada més determinant en el panorama polític valencià. Per eixe motiu, ha d'apostar decididament per una **major excel·lència política** i, sobretot, **electoral**; ja que no podem oblidar que un **partit polític** existeix fonamentalment per **guanyar eleccions**, i una vegada aconseguit eixe objectiu bàsic,
385 des de la gestió, transformar la societat en la mesura que siga possible. Hem d'estar capaços, a més a més i d'una vegada per totes, d'**extrapolar les experiències polítiques municipals d'èxit, a l'àmbit nacional**.

IDENTIFICABLES I COHESIONATS

390 Al remat, tot fugint de posicionaments polítics guiats per un pragmatisme absolut, per tal d'aconseguir allò que pretenem en aquesta aventura política apassionant, hauríem de superar definitivament la indefinició ideològica i la manca de discurs propi, amb els quals se'ns ha relacionat sovint. El BLOC ha d'optar per la fórmula més àmplia i flexible possible, per tal que la gran majoria de la **militància s'hi senta còmoda**, i més
395 votants puguen percebre un **discurs potent, més atractiu i identificat realment amb les seues inquietuds**.

Harmonitzar les diferents sensibilitats del partit; **cohesionar-lo** al voltant d'unes **premisses comunes bàsiques**; i donar **resposta** a totes les **aportacions de les i dels militants**, expressades en tots els sopars de dinamització, en forma d'àrees de
400 millora i de punts fort del BLOC, han estat la intenció última i el sentit fonamental que ha inspirat el contingut d'aquest apartat de la ponència. I és que, no cal oblidar que **sense militància convençuda, no es convenç l'electorat**.

ENS DEFINIM: QUÈ VOL SER EL BLOC I COM VOL FER-HO.

405 D'entrada, hem de deixar clar que el nostre objectiu ha de ser fer del **BLOC** una **formació creïble**, amb uns **valors** i un **discurs sòlids**, que **deixa les bandades ideològiques**, l'**excessiu tacticisme del moment**, i que **assenta unes bases sòlides** per **esdevenir**, en un termini curt i mitjà, una **opció de govern**. Un partit que vol **gestionar amb una vocació clara de servei a la gent**, i amb el **compromís de**
410 **millorar la qualitat de vida de les persones**.

Créixer

A més a més, cal fer que el **BLOC** siga un partit **més competitiu electoralment** i aconseguisca **més recolzaments electorals**, tot tenint en compte que, habitualment,
415 s'obliden el **pragmatisme** i el **realisme** polítics, i es prioritza l'idealisme i la

“coherència” ideològica; cosa que no ajuda a aconseguir **l’objectiu principal i veritable d’un partit polític: aconseguir vots.**

En eixe sentit, s’ha de tenir ben present que una formació que vulga aconseguir el seu objectiu polític, això és el màxim de vots possible per tal de gestionar o d’influir en la gestió, s’ha d’**aproximar el màxim al votant medià**: aquell que se situa al mig de tots els votants ordenats ideològicament en un eix, segons les respectives posicions. Hauria de **situar-se en la centralitat.**

Centralitat

425 La nostra aposta, doncs, és situar el BLOC en la **centralitat política**, per damunt, triangulant entre el PP i el PSOE, i no entre mig o equidistant. Val a dir que, quan parlem de **centralitat**, no ho fem en referència a **cap posicionament ideològic** concret (no entenem el “centre” com a cap ideologia sinó com **una manera d’actuar i de comportament polític**), ni aquesta és incompatible a ser progressista (no, no és una altra bandada més!); esdevé una **actitud**: la de **moderació**, sense oblidar la **contundència**, quan toca (la “**mà de ferro amb guant de seda**” aplicada a la política).

Per altra banda, i des d’una altre punt de vista, entenem per **centralitat la capacitat d’influir sobre un nombre gran de votants**; la capacitat de **reflectir els interessos del partit en eixe nombre gran de votants** (no sols fer allò que et demanen els votants “**de baix cap a dalt**”, sinó influir en ells sobre allò que defensa i interessa al partit).

Línies estratègiques

440 El BLOC, per tal de concretar-ho amb més precisió, es defineix com al **tercer partit** del panorama polític valencià, el projecte del qual es fonamenta en **tres grans línies ideologicoestratègiques**:

- El únics que reivindiquen i garanteixen realment els **interessos valencians** (eix valencià-espanyol).
- La defensa d’un **progressisme modern, més democràtic i més participatiu** (eix esquerra-dreta).
- Una **opció diferent, pròxima, de trellat, moderada i elegant** en les formes, **actual, feminista, juvenil, ecologista**, que esdevé una **alternativa** atractiva al **votant cansat** del PP i PSOE de sempre, capaç de **trencar el bipartidisme** (aquesta tercera línia

hauria de ser la nostra tarja de presentació preeminent, **la nostra marca en els territoris castellanoparlants i en les grans capitals**).

Punts definitoris

455 I, si fem cas de l'opinió del militants, expressada als sopars de dinamització, haurem d'aprofitar els nostres **punts forts** per assumir-los, també, com a part essencial de la nostra manera de ser:

- Un partit que fa **polítiques realistes i apropiades a les inquietuds** del dia a dia de les **ciutadanes** i dels **ciutadans**; ben **allunyat** del **dogmatisme** i de la **radicalitat**. La gent del BLOC som "**radicals**" en la **defensa** dels nostres **valors**, en la nostra manera d'**entendre la societat** i en la forma de **ser útils per a solucionar els problemes de les persones**; perquè ho fem des de l'**arrel** mateix de les qüestions, des de **les conviccions més fermes**. **No** tenim, però, res a veure amb eixe radicalisme, entés i

460

465 percebut per la població, com a un **posicionament maximalista i extremista** en els plantejaments i en les formes.

- I un partit que fa **dues apostes** ben clares: una per la **gent jove** i per les polítiques de joventut, i una altra per la **feminització de la política** i per les **reivindicacions d'igualtat** entre dones i homes.

470

El BLOC: un espai valencià i de progrés

El BLOC ha de ser sinònim de l'**ESPAI VALENCIÀ DE PROGRÉS**. I aquesta "etiqueta" que hauríem de potenciar, des de ja i sistemàticament, per tal que la societat

475 ens hi relacionara, ens identificara (i ningú no poguera "acusar"-nos d'indefinió i de missatge buit de contingut); és una marca que **convida a totes les sensibilitats nacionalistes**, i a **tots els progressistes** (del centre-esquerra a l'esquerra heterodoxa) d'estricta obediència valenciana; a més, els diversos **verds** i les persones o grups **independents poden sentir-s'hi còmodes**.

480

L'**Espai Valencià de Progrés** pot ser una **proposta** intermèdia i **conciliadora** entre les dues grans postures estratègiques que sembla haver al si del partit: els qui ja no volen sentir parlar de pactes i prefereixen que el BLOC es presente sol a les eleccions (aquesta marca no és percebuda com a una sigla de cap partit preexistent i, per tant,

485 és més una suma que no un pacte: PSC-"Ciutadans pel Canvi", per exemple...); i els

que vulguen reeditar el Compromís, sense EU/IU (com hem argumentat, sota aquest paraigua caben tots).

Confluència d'interessos

490 Finalment, cal fer una reflexió. **Una de les claus de l'èxit d'una formació política rau a conjuminar els interessos dels militants, dels simpatitzants i dels votants, ja que no solen coincidir exactament. Si l'objectiu d'una formació política és únicament la militància i no el votant, l'èxit electoral sol ser escàs.** Al BLOC, hem d'assumir aquesta realitat objectivament comprovable, contesa electoral rere contesa electoral.

495

Mai **no hem d'abandonar la utopia**, però aquesta **no ens ha d'allunyar de la societat** a la qual volem gestionar, perquè mai no serem creïbles ni actors principals per a la gent.

500 Coherència i claredat

Al final l'**objectiu** més important del BLOC com a partit ha de ser **guanyar més recolzaments, més presència, més vots**; al capdavant, sense oblidar-nos mai de què som, d'allò que volem fer amb la nostra terra i de com volem **representar** les i els nostres **votants**, com volem **gestionar** la **confiança** que ens han dipositat.

505

Per acabar, potser que la nostra **feblesa** no siga tant no dir el que som, sinó no **ser coherents amb allò que som, no fer allò que diem**; i, al remat, no fer allò que necessita la majoria de la societat valenciana. Aprenuem de la nostra pròpia experiència com a partit, i tinguem-ho ben present si pretenem aconseguir l'èxit a l'hora de dur endavant qualsevol tipus d'estratègia.

510

BLOC: L'ESPAI VALENCIÀ

El **valencianisme**, durant els més de **cent anys** de vigència pròpia, sempre s'ha caracteritzat per ser un moviment clarament **democràtic** amb voluntat de **modernitzar**, de **vertebrar** i de **cohesionar** el nostre país; així com de mirar de dotar-lo d'elements d'**autogovern** i de **lliure determinació** per al seu futur. I, a hores d'ara, no hi ha cap dubte, encara comparteix els mateixos postulats. Un corrent ideològic sempre **avançat** al seu temps.

515

El **BLOC** pot sentir-se perfectament **hereu**, i amb **orgull**, de tot aquell **valencianisme**, de tots aquells corrents, associacions, entitats, moviments i partits que, al llarg de la nostra història, han representat la defensa de la terra valenciana i de la seua gent.

520

Tradició valencianista

De les primigènies figures individuals de la Renaixença valenciana; de les incipients entitats polítiques de començament del segle XX; dels partits valencianistes de l'època republicana; de les formulacions dels anys seixanta del XX; de les aportacions individuals dels pensadors dels seixanta i setanta; dels postulats dels huitanta i noranta; i de les respectives i concretes plasmacions partidistes dels seixanta als noranta... **Tot és nostre.**

El BLOC, en major o menor mesura, n'ha begut de tots. El **BLOC** actual és la **síntesi d'un ample moviment polític valencianista històric** que ha anat deixant un consistent solatge en el nostre partit. La defensa del nostre país, per part del BLOC, consegüentment, ha de saber **aprofitar el bo i millor de la nostra tradició política, i adequar-la als temps que vivim.**

En cada moment històric, el valencianisme va optar per diferents opcions, algunes certament contradictòries entre elles, però sempre arrelades en el devenir del nostre país. El valencianisme sempre ha estat present, en formes i propostes avançades, però malauradament, no sempre correspostes majoritàriament per part de la nostra societat.

540 Continuïtat i actualització

És per això que el BLOC ha de continuar mantenint la flama de l'esperit valencianista. **Hi ha un espai més que suficient**, a la nostra societat, com perquè el **nacionalisme valencià** continue mantenint una **opció** en clau de **país**. Històricament, sempre ha existit eixe espai, i ara, més que mai, és imprescindible que continue vigent. El nostre objectiu, al capdavant, és que la societat valenciana ens perceba com a la **força política que defensa realment els interessos valencians, com al partit valencià i dels valencians.**

El BLOC ha de **saber aglutinar**, al seu si, el bo i millor d'eixe solatge; ha de saber i ser capaç d'**atraure les diferents sensibilitats valencianistes** que encara conviuen al nostre país (des d'autonomistes a independentistes dels Països Catalans, tot passant per federalistes, confederalistes o independentistes valencians). Quan pensem **en clau de país, no ens separen tantes coses**, en el fons; sapiguem trobar el **mínim comú denominador** per a arribar a **consensos polítics** clars, esperançadors i constructius. És complicat, però alhora necessari.

555

Punts mínims comuns

Eixos mínims podrien ser, l'**assumpció** de:

- 560 - El **País Valencià** com a **lleialtat bàsica i central** (almenys en primera instància, de forma prioritària i preeminent).
- Qualsevol **matís** quant als **objectius nacionals** a assolir (primer el redreçament nacional del poble valencià, després el que es vulga / crega / puga / convinga).
- Un **únic sistema simbòlic**. No dos, sinó un de sol i cap d'excloent. Amb elements, funcions i adhesions variables.
- 565 - Les **dues llengües** majoritàriament parlades al país: el valencià (com a llengua pròpia, nacional i oficial) i el castellà (com a llengua cooficial i molt estesa).
- La **ideologia social progressista** com a element distintiu ideològic explícit i específic (que no exclusiu) del partit; i l'**assimilació**, també, d'**altres ideologies "pròximes"** al si del BLOC (més moderats, més esquerrans, etc.).

570

Amb aquest plantejament, miraríem de ser **coherents** amb la gran majoria de la nostra **militància** (segons les enquestes internes del partit), dels nostres **votants**, actuals i, sobretot, potencials; i de **conjuminar** les diferents **tendències, corrents i entitats** polítiques que, al llarg de la nostra història, han tingut algun protagonisme en la nostra societat.

575

IDENTIFICACIÓ VALENCIANA MÉS QUE IDENTITAT VALENCIANA: EL NACIONALISME DEL BLOC AL SEGLE XXI.

580 La societat valenciana actual no s'escapa de les dinàmiques identitàries de les societats del nostre voltant, de les societats dels països més avançats. L'**homogeneïtat** ètnica, cultural i lingüística dels valencians no ha existit mai, com tampoc no ha existit mai eixa pretesa homogeneïtat en cap de les societats que coneixem. Tot **un mite**.

585 Identitats

Les **adscripcions nacionals dels valencians** sempre han sigut i són **múltiples, variables i graduals**, també les actituds i els usos respecte a la llengua i a la cultura pròpies. Les diferents arribades de població forana (constants al llarg de la nostra història), la desafecció d'àmplies capes dels "autòctons" cap a allò que ens és propi (històrics i actuals), o la més recent voluntat generalitzada d'adscripció fragmentada cap a models i estils heterogenis (innegable) conforma un paisatge social molt divers i complex.

590

595 És per això que **maldar per basar la construcció nacional del nostre país en uns determinats paràmetres identitaris homogenis és, a hores d'ara, il·lusòria, irreal i està abocada al fracàs.** El País Valencià, com qualsevol altre país del món, ni ha sigut homogeni, ni podrà ser-ho mai. **L'homogeneïtat és només un model fictici identitari**, inspirat en èpoques passades, al qual alguns voldrien arribar-hi, però que és **impossible d'assolir**, en l'actualitat.

600 **Identificacions**

El BLOC no pot tindre com a únics destinataris del seu missatge aquells conciutadans que s'autoconsideren com a únicament valencians i que parlen, primordialment, valencià. La identitat i/o fidelitat lingüística exclusivament valenciana és extremadament minsa i pobra. Hem d'assumir que **l'important no és la identitat valenciana sinó la identificació valenciana.**

Els missatges i les propostes del BLOC han de ser assumides per tota persona que viu al nostre país, i que tinga una mínima identificació amb la terra valenciana, amb les seues necessitats i amb les seues problemàtiques.

610 La gent del BLOC hauríem de començar a demostrar al conjunt de la societat valenciana, que ja no som tant unes persones que formen part d'un partit que accidentalment fa política, ja que allò que realment els interessa defensar i reivindicar és una història tristament passada i una certa nostàlgia lingüística i cultural; sinó un conjunt de **dones i d'homes que volem continuar escrivint la seua pròpia història,**

615 **i dur a terme i fer realitat una veritable política de país.**

Totes i tots hi cabem

Per a àmplies capes de la nostra societat, **considerar-se tant espanyol com valencià i/o emprar el castellà és perfectament compatible amb estimar, amb**

620 **reivindicar i amb veure com a propis, també, el País Valencià, la seua cultura i la seua llengua.** Com es pot comprovar, les **identitats no sempre han de ser incompatibles amb les identificacions.**

En l'altre cantó, també trobem **valencianes i valencians que fan de la majoritària catalanitat originària** (innegable i inqüestionable) un **element d'identificació i de**

625 **projecte polític** actuals. I per a eixes persones, el **País Valencià** també és, com per a molts, **el primer subjecte a considerar i a defensar.**

Identificació valenciana

630 I per ací és per on el BLOC ha d'incidir, pel **concepte d'identificació**, tot **fugint de visions ètniques, nacionals, culturals o lingüístiques homogènies. Ser valencià i defensar la nostra terra és perfectament compatible amb identitats nacionals diverses i suplementàries o complementàries**, segons opinions.

635 **Per a ser valencià, per a estimar i defensar la pròpia terra, només cal que es vulga ser-ho, independentment de l'origen, de la identitat nacional i de la llengua. Tots hi cabem en el procés de revitalització nacional.** I el BLOC, en ple segle XXI, hauria d'assumir totes eixes variables i plantejar elements d'identificació valenciana suficients, com perquè tothom s'hi senta còmode i ben representat.

640 **BLOC: L'ESPAI DE PROGRÉS**

El BLOC ha d'assumir una ideologia concreta i explícita, en l'eix esquerra-dreta; i aquesta hauria de ser el progressisme (cal recordar que els mateixos militants situen el nostre partit en un 3,88; entenent que 0 és l'extrema esquerra i 10 l'extrema dreta). **Ser progressista**, a hores d'ara, representa **la nostra més genuïna teoria i pràctica polítiques**.

645

La teoria progressista

Entenem el fet de ser **progressista** com l'**acceptació crítica de l'economia de mercat i la lliure iniciativa privada combinades amb un estat** (o administració pública) **que regule i defense l'interés col·lectiu, i compense, reequilibre i done suport a les capes menys afavorides de la societat, tot bastint projectes que contemplen la generalitat dels ciutadans i les seues necessitats com allò principal**.

650

En síntesi i simplificant força, podríem afirmar que el progressisme representa un **punt mig entre una ideologia (neo)liberal** en la qual tot ha de quedar en mans del mercat (allò privat) i una **ideologia col·lectivista** (socialisme, comunisme, etc.) en la qual tot ha de quedar en mans de l'estat (allò públic).

655

La praxi progressista

660 També, **som progressistes perquè ens ho creiem**. Perquè ni ens sentim pròxims als comunistes ni als neoliberals, perquè tenim unes opcions pròpies que no passen, a hores d'ara, per visions que considerem del tot allunyades del que necessita el nostre país i la nostra societat. Sabem que **la nostra societat i la nostra economia no ha**

665 **d'estar ni dirigida des d'un despatx oficial, ni deixada en mans d'un individualisme egoista i insolidari.**

Finalment, defensem el progressisme perquè a qualsevol país d'Europa existeix un escenari polític on només s'hi contempla, bàsicament, un corrent de "centre-esquerra" (socialdemòcrata, progressista, etc.) i un corrent de "centre-dreta" (liberal, conservador, etc.), i cal triar-hi. O prenem partit per una branca o en prenem partit per una altra, no hi ha massa més alternatives a la pràctica real (els comunistes, les esquerres radicals, els ultres de dretes o qualsevol altra, només representen opcions minses que ocupen els marges del sistema).

Els valors progressistes

675 **El BLOC assumeix, com a propis, aquells valors que formen part de les ideologies progressistes: la llibertat, la solidaritat i la igualtat.** És, precisament, en el camp dels valors on rau la **superioritat moral del nostre posicionament ideològic progressista**, al contrari de l'individualisme insolidari i egoista d'uns, i el col·lectivisme anul·lador i paralizzador d'altres.

680 La **llibertat** (personal i col·lectiva) entesa com l'afavoriment de la capacitat per a optar i decidir sobre el propi esdevenidor, sobre el propi destí, sense més límits que els autoimposats. La **solidaritat** entesa com la manera de compensar les injustes desigualtats existents, tot buscant la millora de les oportunitats i l'accés a un progrés comú. I la **igualtat** entesa com el fet de propiciar l'accés de tothom a qualsevol prestació o servei bàsic, mínim i vital, sempre buscant eliminar aquelles traves, aquells impediments o les discriminacions que ho impossibiliten.

Nous valors a assumir

690 Encara que ens autoconsiderem progressistes i assumim els valors que sempre ens han estat inherents, cal que prenguem partit per uns altres valors que, des del nostre punt de vista, també han de formar part d'eixa societat valenciana de futur que proposem, encara que hagen estat poc conreats fins ara, malauradament.

695 El **civisme**, entés com a la implicació activa en el devenir harmònic de la pròpia societat. L'**austeritat**, entesa com a la bona administració i estalvi dels propis recursos. L'**excel·lència**, entesa com la responsabilitat i el gust per la **faena ben feta**. O la **responsabilitat**, entesa com a forma i manera de rendir comptes permanentment. També per figures i components que reporten un **valor afegit**, com la **tradició** (les tradicions), renovada i actualitzada, com element d'**identificació** personal i col·lectiva, i una de les principals, sinó la major, eina de **cohesió** i **integració** social. O el

700 **patriotisme**, entés com **fidelitat** activa envers el propi país, sense cap connotació de superioritat, sense cap forma de xenofòbia, sinó com a **voluntat i vocació de servei** desinteressat.

L'Espai Valencià de Progrés

705 I en el cas concret valencià, eixe progressisme cal que prenga forma visible en la plasmació de l'**Espai Valencià de Progrés**, enunciat fa uns paràgrafs. Una **opció oberta i genèrica que pugua aixoplugar a tots aquells col·lectius que defensen una país socialment més just i solidari; mediambientalment més sostenible; econòmicament més fort; i nacionalment més valencià, amb més i millor autogovern.**

710

Espai Valencià de Progrés com a **sinònim d'esquerra valenciana moderna, del segle XXI; d'ecologisme i de desenvolupament sostenible** valencians; i, sobretot, de **valencianisme de construcció**. Tres corrents que han de marcar les polítiques del BLOC i les d'aquells col·lectius que s'hi vulguen apropar. La **millor opció de futur**, plenament ajustada a les necessitats i a les aspiracions de les persones que conformen el poble valencià.

715

NOVES NECESSITATS, NOVES FORMES: UN BLOC NOU, MÉS PRÒXIM, MÉS ÚTIL.

720

El **valencianisme polític** sempre ha demostrat com a una de les seues característiques més primordials **saber interpretar les necessitats de la nostra societat**. El valencianisme sempre ha sigut considerat com un corrent **en sintonia amb els sectors més capdavanters del país**, especialment en el món de la cultura, de l'ensenyament, de les reivindicacions socials, de la defensa del medi ambient, de les dones, dels joves...

725

Nous protagonistes

Ara, però, ens cal anar més enllà, **ampliar horitzons**. Uns horitzons que signifiquen la **connexió amb una majoria més àmplia** de la societat, especialment amb aquells àmbits socials i econòmics, amb aquelles **persones**, fins ara poc receptives als nostres postulats: **emprenedores, professionals, treballadores, immigrants**, els **sectors financers...**; o des del **caràcter territorial**, que nous horitzons que impliquen cada vegada ser més presents: a les **grans ciutats** i les **conurbacions**, i a les **zones castellanoparlants**.

735

Perquè no hem de contemplar els sectors acabats d'esmentar com a grups socials i àmbits contraris al valencianisme, sinó simplement, com a sectors en els quals el BLOC no ha sabut trobar, encara, la sintonia adequada, el missatge adient.

Potser caldria mirar de: **primer, aproximar-nos-hi de forma sincera; segon, assumir les necessitats respectives; i tercer, trobar la idoneïtat del nostre missatge cap a d'ells.** I fer-ho **sense apriorismes, sense dogmes preestablerts**, amb una **voluntat de servei i de total disposició vers una entesa bidireccional.**

La capil·laritat societat valenciana / BLOC ha d'estar en permanent revisió i tensió. Hem d'estar **atents als canvis, a les demandes, a les problemàtiques;** i fer-ho amb **propostes agosarades, valentes i amb coratge.**

Ens devem al país, i a la seua gent, a totes i cadascuna de les persones que conformen la nostra societat. Hem de saber **trencar l'actual desequilibri societat / BLOC;** la desconexió ens podria deixar, en un futur immediat, com a força marginal.

La societat valenciana, en el seu conjunt, ens ha de veure, com a mínim, com a un element a considerar, com a un element en joc.

Nova proximitat

Primer les persones. En el nou camí polític que ens disposem a mamprendre, les persones **han d'ocupar un lloc preeminent**, tant pel que fa a la seua consideració d'individus amb necessitats, amb problemàtiques i amb projectes de vida que han de ser resolts i/o propiciats, com també pel que fa a **implicació** dels propis **militants, simpatitzants i votants** en l'objectiu de **redreçament valencià. Diàleg directe permanent.**

Les persones de la nostra societat han de captar que el **BLOC els contempla en tota la seua dimensió particular**, cap casuística personal es troba aïllada, sinó que forma part d'una visió més àmplia de la qual el BLOC se'n fa ressò. **Connexió.**

Pel que fa a la gent que està més pròxima als nostres postulats, cal demanar-los una major implicació, que siguen, ells mateixos, **portadors** de la nostra/seua **il·lusió**, dels nostres/seus **missatges alternatius**, del nostre/seu ideari. **Implicació.**

Nous missatges

És per tots aquests motius, que cal bandejar la imatge negativista de la nostra projecció pública. Cal mostrar un **esperit constructiu, alternatiu i il·lusionador.** El

BLOC ha de ser percebut com una **força innovadora i creativa, amb respostes, projectes, sempre amb solucions.**

El simple missatge de la negació és insuficient i, sobretot, contraproductiu.

775 Només podrem construir el nostre propi espai polític des de **propostes positives, raonades i raonables. La nostra diferència ha de raure en l'especificitat, en l'aportació constructiva i alternativa.**

Noves formes

780 També organitzativament, el BLOC hauria de **bastir un nou model de partit, més modern, més adequat a les necessitats i a les demandes de la nostra societat;** inspirat i basat en la nostra forma d'entendre la política “**de baix cap a dalt**”, que es concreta en:

- La **participació horitzontal.** Tothom, i no només les i els militants, ha de poder
785 sentir-se partícip del projecte, i ha d'aportar idees i opinions.

- La **transparència en les decisions.** Tots, primer les i els militants, i després les i els simpatitzants i la gent que ens vota, ha de poder accedir a les preses de decisió i influir-hi.

- La **connexió amb els elements més dinàmics de la societat valenciana.** Amb
790 contactes periòdics, amb l'assumpció dels respectius plantejaments.

És a dir, un **partit obert i incardinat en la nostra societat,** i que sap **liderar el discurs cívic i polític.** La **renovació** i la **regeneració** de la nostra organització passa per fer-la **més flexible** i oberta, **més diversa i permeable;** per afavorir tot tipus de
795 fórmules de col·laboració.

Nous instruments

Per a fer possible aquests plantejaments, el BLOC disposa d'una gran oportunitat per mitjà de la **utilització de les noves tecnologies de la informació i de la**
800 **comunicació (TIC).** Les TIC s'adeqüen plenament a les característiques d'una organització com la nostra, a les necessitats que tenim i al tipus de receptors finals.

El **web nacional** del **BLOC,** però també els d'àmbit **locals,** haurien de constituir-se com a **punt de referència per a la informació** (interna i externa), **per a la**
805 **comunicació** (mostra de les nostres activitats i propostes) i **per al debat** (obert a tothom). Cal **més dinamisme** en l'actualització, cal **més documentació útil,** calen

fòrums de participació. Així mateix la **xarxa de blocs**, personals o de col·lectius locals, ha de conformar-se com una bona **eina que mostre la nostra opinió i permeta una relació enriquidora entre totes bandes.**

810

Noves activitats

També cal tenir en compte la possibilitat de bastir tota una sèrie de **propostes**, no estrictament de caire polític, que incidisquen **en aspectes que la nostra societat valora força** actualment, com ara: **alternatives de formació, d'oci, lúdiques, de serveis**, etc. El BLOC podria eixamplar l'àmbit específic de la política per a arribar a ser considerat com un "**espai de trobada**" per a molta gent, tal i com ja estan duent a terme, amb èxit, alguns col·lectius locals.

815

Alguns exemple d'aquestes experiències poden ser: des d'**eixides organitzades** (viatges, excursions, rutes històriques, visites culturals, tasts gastronòmics, etc.), tot passant per activitats **familiars i infantils** (jocs populars, tallers de manualitats, escenificacions, etc.), o **propostes culturals** pròpies (clubs de lectura, homenatges, premis, etc.); des de **festes o trobades** (amb qualsevol motiu), o **jornades** genèriques o cursos **de formació** (d'història local o nacional, sociologia, geografia, llengua, literatura, política, etc.), a la **venda directa de productes** (*merchandising* específicament valencianista, llibres, discos, productes alimentaris, etc.).

820

825

Una bona bateria de **propostes**, no estrictament polítiques, per a **enfortir** la base i la percepció del BLOC com a **element referencial i vivencial** per a molta gent.

830

Noves reflexions

I necessàriament caldrà que ens dotem, també, d'un **espai permanent de reflexió** que ens servisca per anar **generant noves idees i propostes**, i que ens **aporte ferraments vàlids per al futur**, tot pensant més en el llarg termini i distanciant-se cautelosament de la política del dia a dia.

835

Els "*think tanks*" (entitats generadores de nous pensaments, de nous plantejaments i de noves idees) ja formen part de la realitat de molts partits. El **BLOC**, vista la seua consolidació política, estem convençuts que **necessita** també eixe **espai de reflexió**, que podria configurar-se, potser, en forma de **fundació**.

840

Una institució vinculada al BLOC, però autònoma quant al seu funcionament, que pugua ser un **referent sòlid** (per al partit, però també per al país). Un element d'aproximació per a als pensadors i per als professionals (tot establint complicitats), i una oportunitat, per a tots, de poder reflexionar, raonar i debatre en clau de futur.

Nova política

845 En definitiva, el BLOC ha d'assumir per als militants, per als simpatitzants i per als votants, un **nou concepte d'entendre la política: més democràtica, més participativa, enriquidora personalment, més lúdica**, etc. Un plus personal per als qui s'hi acosten. Cal ser **més flexibles** i, a més de les activitats i de les estructures orgàniques actuals, hem de trobar **noves fórmules més laxes d'aproximació i de participació (puntuals, si cal)**.

Per assolir aquest objectiu, caldria bastir **nous espais** bidireccionals, concrets i específics, per mitjà de:

-La creació de **comissions de seguiment**, amb emprenedors, amb autònoms, amb sindicalistes, amb professors, amb estudiants...

855 -L'organització de **jornades o de seminaris de reflexió** amb veïns, amb afectats d'alguna problemàtica, amb usuaris d'algun servei específic...

-La potenciació de **lobbys** territorials o sectorials interdisciplinars (comarcals, sectors econòmics, professionals, etc.).

860 Una veritable forma de fer política de **"baix cap a dalt"**, per la qual la gent del BLOC sobretot representa els interessos i els inquietuds de les i dels seus votants. Una manera d'entendre la política, per la qual fem la realitat la utopia que les persones participen i s'impliquen en la pràctica política, no sols cada quatre anys quan coincidixen les eleccions, sinó conjuntament amb els responsables polítics a l'hora de
865 prendre decisions i de plantejar alternatives amb vocació de servei a l'interés comú.

NOVES REALITATS TERRITORIALS: UN BLOC MÉS ARRELAT, QUE ENTÉN MOLT MILLOR EL PAÍS.

La jerarquització territorial País / comarques / municipis, de la qual el BLOC sempre ha fet bandera, continua sent vàlida. Ara bé, cal contemplar noves realitats territorials que complementen i **ajuden a una major i millor implantació del partit, a una adequada incardinació en la societat actual**, així com a **una idònia incardinació del nostre país en les estructures estratègiques de futur**.

Bon veïnatge

En primer lloc, com a país, cal trobar una bona relació de veïnatge amb els cinc territoris amb els quals fitem: Catalunya, les Illes Balears, Aragó; i, per què no, Castella-La Manxa i Múrcia. Els **interessos** comuns seran **variables** i amb **intensitats**

880 **desiguals**; sempre, però, caldrà **buscar una posició i uns avantatges estratègics per al nostre país. Sumar i entendre's** és beneficiós per a totes les parts implicades.

Tenim l'exemple de l'**Euroregió de la Mediterrània**, de la qual el País Valencià encara no en forma part, i hauria de ser-ne un element principal. També les necessàries polítiques concertades referents a la **problemàtica de l'aigua**, o a les
885 **infraestructures de comunicacions**, o a la **similitud quant a sectors econòmics** propis (exportació, turisme, etc.), o les **lingüístiques i culturals...**

Encara que el BLOC té com a àmbit propi i principal el País Valencià, cal reconèixer que també **hem de disposar de propostes i projectes que vagen més enllà del**
890 **nostre territori**. Cal una **amplitud de mires per a posicionar-nos en el nostre entorn més immediat**.

Xarxa de ciutats

També, a dins del país, hi trobem noves fórmules vàlides per configurar-nos. Sense
895 bandejar la realitat comarcal, **cal impulsar una autèntica xarxa de ciutats valencianes**. Un **teixit multinodal** en el qual s'hi pugua vertebrar el País Valencià, tot superant les diferents adscripcions administratives.

El nostre País, afortunadament, disposa d'una bona sèrie de ciutats mitjanes, ben distribuïda territorialment, que permet la **creació de noves relacions**
900 **socioeconòmiques basades en l'equilibri, en la igualtat jeràrquica, en la complementarietat de funcions i en l'aprofitament d'estratègies d'escala**.

Províncies, encara

Pel que fa a l'actual realitat provincial, i sense obviar la nostra permanent voluntat de
905 supressió de les atribucions de les Diputacions en favor de la Generalitat, cal reconèixer que les províncies, a hores d'ara, constitueixen una estructura territorial intermèdia entre el país i les comarques o els municipis, que cal replantejar.

Mentre arriba el dia en què les tres províncies valencianes siguen superades, suprimides o substituïdes per uns ens territorials intercomarcals més adients amb la
910 nostra tradició històrica i amb les nostres necessitats actuals (les futures Governacions), **cal aprofitar el que es pugua d'aquestes entitats i, si volem jugar electoralment**, com a partit polític que som, **acceptar-ne el marc general de les seues regles**.

915 D'aquesta manera, cal que el BLOC **adeqüe i implemente determinades polítiques específiques atenent els àmbits provincials**, tant pel que fa a **activitats orgàniques pròpies**, com pel que fa a **propostes i plantejaments envers la societat**. Les **províncies no ens agraden, però hi existixen, i cal assumir-les, ni que siga provisionalment, ja que conformen els límits bàsics de les regles del joc electoral.**

920

València capital

Un altra realitat, que al nostre país té una importància especial, és el paper de **València** com a capital de la nostra terra. La ciutat de València, **històricament**, sempre ha sigut considerada com **la major i millor expressió de la nostra representativitat; el punt de referència, la capdavantera (el Cap i Casal, la Ciutat i el Regne)**

925 Malauradament, aquella **voluntat de capitalitat** de tots els valencians **ha anat perdent-se** fins arribar, actualment, a una situació de ciutat que comença i acaba en els seus propis límits municipals. **Cal recuperar la capacitat de lideratge de València no tan sols per ella mateixa, sinó també per a la totalitat del país.**

930

Per al BLOC, **València ha de constituir la metròpoli valenciana que millor ens represente com a país, amb una voluntat de liderar la nostra recuperació com a poble, independentment de l'actual conjuntura política**. I per a fer-ho possible, cal que València **assumisca el seu paper, primer com a municipi obert, avançat i modern; segon, que siga conscient de la seua responsabilitat respecte al seu entorn més immediat (àrea metropolitana); i finalment, que es constituïska com a capital de tot el nostre país, amb plena vocació.**

935

Àrees metropolitanes

940 En relació amb el que acabem d'esmentar, també cal contemplar i cal assumir la realitat de les diferents àrees metropolitanes valencianes com a concentracions urbanes a considerar: àrea metropolitana de València, d'Alacant-Elx, de Castelló, litoral i Comarques Centrals. És a dir, **cinc realitats territorials i socioeconòmiques a les qual el BLOC ha de prestar una atenció específica i concreta.**

945

Les àrees metropolitanes s'escapen de la dinàmica provincial / comarcal / municipal i atenen a raons i necessitats noves. El BLOC ha de **dotar-se de propostes polítiques metropolitanes que contemplen un desenvolupament equilibrat i sostenible, una**

950 **visió d'integració basada en els interessos econòmics i socials de les pròpies àrees, i de la totalitat del país, vist en conjunt.**

Comarques

Les **comarques** són un bon exemple de distribució adequada i d'adscripció territorial
 955 pròpia dels valencians; pot ser la més **genuïna, específica i tradicional**, des del punt de vista intern. Històricament, les comarques han significat una **agrupació socioeconòmica i cultural** de determinats municipis, les quals, a hores d'ara, encara mantenen un grau alt de **vigència i de vitalitat**.

El BLOC ha estat, sempre, el principal **reivindicador** de la **plasmació administrativa**
 960 i també **vivencial** de les nostres comarques. I cal que ho continue sent i que exigisca la seua **institucionalització**, mitjançant les disposicions legals pertinents (contemplades a l'Estatut d'Autonomia i mai no desenvolupades).

Fins al moment en què arribem al reconeixement legal de les comarques, dins de les
 965 seues possibilitats, BLOC:

- Fomentarà la creació d'**ens comarcals** o **mancomunitats** de municipis
- Treballarà per l'**assumpció** de les divisions comarcals i per l'**adequació** de les diferents administracions actuant al nostre país (administració valenciana, central – Agència Tributària, Seguretat Social-, etc.) i també dels diferents **agents socials**
 970 (patronal, sindicats, entitats culturals, esportives, etc.)

També, però, el BLOC hauria de ser **capdavanter** quant a la **revisió** del fet comarcal, i propiciar-ne l'**actualització** i l'**adequació** dels límits, de les distribucions, de les agrupacions i de les denominacions, si cal. Hem de mantenir-nos oberts a una
 975 **renovació** vital de les comarques. **Cap dogma**.

Municipis

Territorialment, la **principal força** del BLOC rau en els **municipis**. Els vora **300 regidors** i les **21 alcaldies** valencianistes configuren la millor **tarja de presentació** de
 980 la nostra organització, i la més immediata. La política municipal ha de continuar sent considerada com una bona **eina d'aproximació** envers els nostres conciutadans.

És per això que cal enfortir el nostre **municipalisme** i dotar els nostres grups municipals (al govern, a l'oposició, o encara extraconsistorials) d'**instruments** i de **serveis** que els permeta **millorar** la seua tasca. En eixe sentit, per una banda, caldria
 985 activar i actualitzar **espais orgànics interns**, per mitjà dels quals hom poguera posar

en comú i accedir a **experiències i propostes exitoses** mitjançant bancs de dades i exemples, fòrums i jornades; i per una altra, crear i dinamitzar un **equip de treball nacional específic** amb funcions **d'assessorament, d'orientació** i de **formació**.

990 Pel que fa als **ajuntaments**, el BLOC ha de significar-se, més que cap altra força política, en la **defensa dels consistoris** com l'administració pública que **més prop** es troba dels ciutadans; i, per tant, la que necessita, amb més urgència, una revisió i una ampliació de **competències**, i un millor **finançament**.

Finalment, i ja en clau de **reconstrucció valenciana**, el BLOC hauria de saber trobar
995 en els **localismes**, en les identificacions personals i col·lectives més primàries, una bona oportunitat no per a bandejar-los ni menystenir-los, sinó per a poder enllaçar-los, eixos "**patriotismes locals**", amb aquell que els cohesiona i els representa genèricament, el "**patriotisme valencià**".

1000

3.3. La feminització del BLOC, repte imprescindible.

L'assoliment de la igualtat de dones i homes forma part indestruïble de la proposta política del BLOC i de les persones que en formen part. És per això que, al llarg d'aquesta ponència, i a l'hora d'abordar el projecte polític del BLOC, s'han palesat els
1005 eixos de les polítiques feministes del BLOC en matèria d'ocupació, salut, educació, conciliació, i igualtat d'oportunitats, és a dir, en aquells àmbits directament o transversalment relacionats amb l'assoliment de la igualtat entre homes i dones. Ara és hora d'abordar un segon aspecte lligat a l'escometiment i execució d'aquelles polítiques: el repte inajornable de la feminització del BLOC.

1010

En efecte, aquesta ponència es planteja com a **prioritària la necessitat de feminitzar el BLOC**, no sols a l'hora d'abordar les polítiques que apliquen representants i membres del partit, sinó sobretot pel que fa a la seua estructura mateixa. Com a partit, ens correspon a tots plegats assumir i refermar la tasca duta a terme els darrers anys
1015 per part del Secretariat de Política d'Igualtat de Gènere del BLOC, per Dones en BLOC, així com pel Secretariat d'Implantació i Igualtat del BLOC JOVE. **Una acció dirigida a reforçar la presència de les dones al si del partit tant quantitativament com qualitativa**. En aquest sentit, el BLOC ha de continuar reforçant aquesta presència des de les bases fins als òrgans de direcció del partit, assumint la paritat i la

1020

igualtat com a objectius interns, per tal de primer transformar la pròpia organització i

després la societat cap a una democràcia plena, que és aquella on la igualtat és una realitat.

1025 En aquest sentit, el BLOC **ha dur a terme una acció exemplar envers les dones que formen o vulguen formar part del projecte i de la seua estructura organitzativa**. Cal evitar dinàmiques que tradicionalment han apartat la dona de la vida pública. Qüestions com ara la difícil compatibilitat amb la vida privada, que acusen especialment les dones; la menor participació als àmbits de decisió informal; la major temporalitat en l'exercici de responsabilitat política; el fet d'assumir tradicionalment

1030 àrees de gestió no prioritaries en l'agenda política, fet que les invisibilitza, etc... Cal, per tot això, evitar aqueixes realitats i potenciar-ne moltes d'altres. Com ara, orientar la formació, la implantació i l'organització del BLOC envers una major i millor participació de les dones al nostre partit. I contribuir també a aquest objectiu a través d'una política de comunicació que visibilitze més encara la presència de les dones del BLOC. Tot per

1035 tal de **mostrar el BLOC com un projecte obert i modern, atractiu per a les dones valencianes compromeses amb el país i el progrés**.

L'activitat del BLOC de cara a reforçar la militància i participació de dones al partit no s'assemblarà en cap cas al paradigma del caçador, entès com a sinònim d'una activitat que cerca resultats immediats al respecte. Per contra, treballarem més bé com ho fan

1040 els llauradors: aprofundint en els sistemes de participació, formació i conciliació amb la vida privada del partit. Tot per tal de **reforçar la implicació activa, visible i de qualitat de les dones en la nostra dinàmica de treball i de presa de decisions**.

En definitiva, el BLOC es planteja en aquesta ponència la necessitat de transformar les

1045 dinàmiques i estructures del partit per poder contribuir a canviar també les de la societat. Perquè som conscients que **amb la incorporació activa de la dona a la política aportem al partit el valor democràtic de la igualtat, i reproduïm en l'espai públic de la política la composició genèrica social**. Perquè som conscients que així, assegurem que els diferents interessos, valors i experiències de les dones tindran

1050 el seu reconeixement en el procés de presa de decisions on siga present el BLOC. I en última instància, perquè així **reforcem al si del partit el nostre compromís amb les polítiques orientades a la igualtat plena de drets entre homes i dones, així com la perspectiva de gènere en les diferents activitats del BLOC**. Una praxis que reforçarà i enriquirà la nostra posició, i ens legitimarà encara més a l'hora d'adreçar-

1055 nos tant a les militants i simpatitzants del BLOC, com també a les dones que se senten identificades amb l'espai valencià de progrés.

3.4. El BLOC, força política referent per a la gent jove.

1060 El BLOC ha d'afrontar amb responsabilitat, coherència i encert també la manera com s'interrelaciona amb els joves valencians, tant pel que fa al seu discurs com en tant que organització política. Els joves juguen un paper fonamental en qualsevol societat, i reclamen no només ser el seu futur sinó també el seu present. És per això que la força del BLOC i allò que l'ha de caracteritzar és la seua capacitat d'arribar-hi, de connectar-hi i sobretot d'empoderar el jovent. I aquesta és una praxis que hem demostrat i hem de continuar demostrant amb la nostra acció diària.

El BLOC és una força jove, tant per edat, com per estructura organitzativa, com sobretot pel nostre discurs. Un discurs radicalment democràtic i que tradicionalment hem considerat més proper als joves per les característiques que li són pròpies: transparència, modernitat, progrés i solidaritat. Ara bé, aquesta afirmació no pot quedar per concretar sinó que és responsabilitat nostra fer-hi un doble esforç al respecte.

En primer lloc, ens correspon com a partit estar atents a les noves escales de valors i característiques i interessos dels joves valencians, ja que ells són els destinataris últims de les polítiques de joventut que ve aplicant el BLOC allà on governa. I ens correspon, per responsabilitat, no errar en el diagnòstic previ al disseny de les nostres polítiques. Però també, ens correspon estar atents a les tendències polítiques que els són pròpies, de cara a conèixer el seu futur comportament polític i, sobretot, les futures tendències en el món de la política valenciana. Fenòmens com l'eclosió d'internet, les xarxes 2.0 o l'ús d'internet a la campanya demòcrata als EE.UU. han de ser valorats i incorporats a la praxis del partit en la seua justa mesura. A més, com hem dit, **l'anàlisi rigorós del comportament electoral dels joves ha de ser prioritari ja que ells conformaran el gruix de l'electorat valencià a llarg termini.**

En segon lloc, la responsabilitat de considerar-nos referent entre els joves ha d'anar necessàriament unida a l'esforç de saber-nos explicar, de fer-nos entendre, de concretar el nostre missatge envers ells, tant a través de la paraula com de la nostra acció política. I és que, entre el sector jove, el BLOC ha de fer front a debilitats ja enumerades al llarg de la ponència, debilitats com la dificultat de fer arribar el nostre missatge, la inconcreció ideològica amb què ens perceben, el vot útil... Per tal de fer front a tot això, el BLOC ha de fer ben presents totes aquelles característiques que li són pròpies i que tinguen capacitat d'atracció entre els joves. És a dir, es tracta

1095 sobretot d'explicitar allò que és connatural al BLOC: política de baix cap a dalt, transparència, modernitat, i allò que més ens diferencia: el nostre valencianisme. **Hem d'esforçar-nos, en definitiva, en explicar la utilitat del nostre partit, la capacitat transformadora i modernitzadora del valencianisme, la nostra coherència, així com la integritat i capacitat d'esforç i sacrifici de la gent que formem el BLOC. No tots som iguals.**

1100 El segle XXI s'ha iniciat sota el signe de la incertesa. Una incertesa en l'àmbit laboral, econòmic, medioambiental, identitari i cultural, en les relacions internacionals... Una incertesa que és especialment present en l'imaginari col·lectiu dels joves valencians que actualment han d'afrontar-ne més que ningú les conseqüències: la precarietat laboral, la dificultat per emancipar-se, l'eclosió de les societats multiculturals, el repte
1105 igualitari de les relacions nord-sud, un país on encara pesen les conseqüències de la batalla de València... Davant de tot aquest escenari, amb incerteses, però amb forteses també, nosaltres, la gent del BLOC, hem d'explicar que **creiem fermament en la potencialitat del nostre missatge, i en la seua capacitat per donar respostes als reptes actuals de la joventut valenciana. I més encara, creiem en la capacitat del valencianisme d'esdevenir un projecte de referència i modern, capaç d'aglutinar el jovent valencià entorn d'ell.** El valencianisme fou capaç d'aglutinar i ser sinònim de modernitat entre els joves dels anys 60' i ha de tornar a ser-ho ara.

1115 Corren nous temps per a la política i entre els joves del segle XXI. EEUU n'ha patit els primers símptomes, i els Obrint Pas a València ja fa temps que ho pregonen. És hora que el BLOC òbriga les orelles, siga conscient de l'actual conjuntura i s'hi aplique, tot i aplicant de veres la política de baix cap a dalt. Cal baixar al carrer, estar atent a les noves sensibilitats, **donar aixopluc a totes les reclamacions i aspiracions dels joves que ens senten propers i llançar les seues demandes a l'espai públic fins a convertir-les en la política que aplica el BLOC allà on té veu.**

1120 Cal doncs dotar el nostre corpus i la nostra praxis política en matèria de polítiques de joventut de realitat i rigor. I posar-la en contacte amb els destinataris últims de les nostres polítiques, els joves. Només així, esdevindrem al remat el referent dels joves valencians: aplicant les polítiques que ells reclamen, i també, i sobretot, empoderant
1125 els joves del BLOC, i els joves que ens senten com a propers. **Com a BLOC és la nostra responsabilitat que el jovent valencià s'implique i s'identifique amb les polítiques del valencianisme. Com a BLOC és la nostra obligació contribuir a que senten com a propi el projecte de valencianitzar i modernitzar el nostre país.**

1130 Perquè, al cap i a la fi, els joves valencians són el futur del nostre país, però també en són el present.

3.5. Les polítiques del BLOC a l'Estat Espanyol

1135 L'actual context polític a l'Estat espanyol és el d'agudització de les contradiccions, i no només a nivell econòmic –que ja en seria prou– sinó també des d'una perspectiva social, ambiental, o des de l'horitzó i la necessitat d'avançar cap a un model d'Estat federal. Aquesta legislatura, els quatre anys entre el 2008 i, possiblement, el 2012 són anys de cruïlla a nivell d'Estat, tant des de la perspectiva de com afrontar la situació econòmica, passant pel model d'Estat, i acabant per l'ampliació de drets i llibertats. En 1140 un context de majors dificultats tenim l'oportunitat, encara que no massa espai, per poder expressar les nostres idees.

I al costat d'aquest escenari es dibuixen uns resultats electorals que atorguen al PSOE la responsabilitat d'haver d'afrontar els principals reptes de la nostra societat sense que nosaltres, –encara que sí d'altres forces polítiques germanes– des del 1145 valencianisme progressista, tinguem influència per definir les respostes que es donen.

Malgrat l'elaboració d'un dels relats més socialdemòcrates que mai s'han fet per part d'un president de Govern, hi ha una pràctica política clarament contradictòria amb aquest relat; una política econòmica continuïsta embrancada amb una política social basada més en els xecs que no en els drets; un discurs sobre la immigració que situa 1150 els immigrants més com a mà d'obra que com a ciutadans; i ara, una pràctica recentralitzadora que mira de disputar "l'espanyolitat" a la dreta amb una renúncia clara a avançar cap a un model federal.

La responsabilitat del BLOC és la de poder articular una proposta que pugua 1155 guanyar pes i influència des de la perspectiva d'un valencianisme progressista renovat.

LA CRISI D'UN MODEL

Els propers anys venen marcats per una de les situacions més complexes en multitud d'aspectes i nivells, començant per la vessant econòmica. Després d'anys de forts 1160 nivells de creixement, la crisi financera i l'escalada de preus dels carburants i de les matèries primeres ha afectat a nivell global. Però es a casa nostra, on la crisi té segurament un impacte major, potser pel fet d'haver-nos instal·lat en un model basat en la construcció, amb un fort endeutament, i de forta ineficiència energètica. A això se

1165 li suma una ocupació de baixa qualitat, i una riquesa generada que no ha anat
acompanyada d'una redistribució de les rendes.

Alguns es van instal·lar en el diner fàcil i van renunciar a canviar el model en un
escenari de creixement, i la conseqüència és un model que té aspectes de profund
desequilibri en matèria salarial i social i una extraordinària petjada ecològica. Però la
resposta pot acabar sent la de sempre: ajustos salarials i reproduir l'única manera que
1170 sabem per a eixir de les crisis, amb construcció, obra pública i perpetuació d'un cert
"desarrollismo", sense entendre que la variable energètica i ecològica fa diferent
aquesta crisi, i que la nostra economia no pot respondre perpetuant les desigualtats.

Si l'opció és fer polítiques pretesament moderades com si no hi haguera una majoria
alternativa, és perquè hi ha una renúncia a fer polítiques amb una marcada agenda
1175 social i ambiental. **Si es vol, es poden fer polítiques social i ambientalment
progressistes. Ningú no es pot excusar en l'aritmètica parlamentària. Al Congrés
hi ha prou vots progressistes com per afrontar els reptes de hui des d'aquesta
perspectiva.** A més a més, el Partit Popular viu una crisi d'identitat per la confrontació
entre els sectors que lidera ideològicament Aznar i aquells que donen suport a l'actual
1180 direcció del partit. Si a aquesta qüestió afegim els nous aires que es respiren a nivell
ideològic internacional després del triomf a les eleccions presidencials nordamericanes
de Barack Obama, el PSOE no té excuses per enfrontar els reptes plantejats des
d'una vessant progressista.

No tothom pot pagar la crisi per igual, com va afirmar el ministre d'Economia. La
1185 crisi l'han de pagar els qui més s'han enriquit els darrers anys.

Per definir una agenda progressista, gens neutra i totalment compromesa amb les
classes populars, cal exigir una política anticíclica efectiva, assumint la capacitat
d'endeutar-se de les administracions, i amb una política fiscal que faça que aquells
que més s'han enriquit els darrers anys paguen els costos d'anys de retallades.

1190

DELS XECS ALS DRETS

**L'eixamplament de drets de forma efectiva, amb millors polítiques públiques, és
la millor manera de respondre davant d'una situació econòmica adversa.** La
creació de riquesa dels darrers any no ha servit per una reducció de les desigualtats.
1195 No hem convergit socialment amb Europa. En aquest context, davant de les polítiques
fàcils i antigues del xecs, o de les rebaixes d'impostos als que més tenen (Impost de
Patrimoni), l'ampliació de l'estat del benestar a favor de polítiques que garantisquen
l'autonomia personal o l'educació de 0-3 anys significa no només ampliar l'estat del

1200 benestar sinó consolidar un tipus d'economia al servei de la gent, i amb ocupació més estable i de major qualitat.

1205 Alhora, cal recuperar la necessitat de polítiques públiques en matèria industrial, fent que les administracions i l'Estat juguen un paper de lideratge al qual han renunciat els darrers anys. L'Estat ha de saber invertir en Recerca i Desenvolupament, i ha de jugar un paper de promoció de serveis públics de forma concertada amb els diferents actors socials.

PENSANT EN VERD

1210 La pujada del preu de l'energia no és passatgera. I encara que ho fóra, ho seria conjunturalment tenint en compte la finitud dels combustibles fòssils. I això obliga a pensar diferent des d'una vessant econòmica. Per cada dòlar que s'apuja el barril de petroli l'economia espanyola és 15.000 milions d'euros més pobre. Si fins ara el canvi climàtic suposava una obligació moral envers les generacions futures a l'hora de canviar les polítiques públiques, ara, el preu de l'energia suposa una obligació immediata i de supervivència econòmica vers les generacions presents. **Qui no actue**

1215 **pensant en verd farà polítiques insostenibles tant des de la perspectiva ambiental com des de la perspectiva econòmica.**

1220 Les respostes, alhora, no poden ser les de sempre. L'intent de fer incrementar la demanda d'articles de consum sense més, acabaria tornant a portar a una escalada de preus en matèries primeres i carburants; el tirar de les infraestructures com a principal, sinó únic motor de l'economia, comporta fer-nos més dependents del petroli i invertir en quelcom que en pocs anys quedarà en desús. La resposta tradicional a una situació de crisi és antiga i especialment estúpida. El futur, per tant, passa per una reconversió del sector de la construcció cap a la rehabilitació energètica; en les estratègies d'estalvi i d'eficiència; en l'impuls de les energies renovables.

1225 **Alhora, la nostra és una aposta per una societat que done serveis. Serveis de mobilitat i de transport; serveis energètics, d'estalvi i de subministrament; serveis d'oci i de cultura. Serveis abans que la possessió d'un producte. En aquest marc, front els dogmàtics que aposten per les nuclears, sense respondre què fer amb els residus, que mira cap a una altra banda davant la multitud**

1230 **d'incidents que comporta una tecnologia tan immadura, i que ignora els costos que multipliquen per molt els costos de l'aposta per les renovables, el BLOC fa el discurs dels realisme responsable.** Per fer-ho, el pla pont per tancar les nuclears és una excel·lent oportunitat perquè ens pocs anys no només siguem un país desnuclearitzat, sinó que a més haguem aprofitat el seu tancament perquè els

1235 recursos dels últims anys de vida d'aquestes centrals serveixen per a l'impuls de les renovables i una estratègia d'estalvi i eficiència.

MÉS DRETS PER SER MÉS LLIURES

Per poder encarar en millors condicions el futur necessitem d'una societat més lliure. I

1240 això es tradueix en la necessitat de continuar avançant en matèria de drets i llibertats.

El primer desafiament en aquest terreny se situa en entendre que totes les persones som iguals. I el primer risc està en un discurs, en un relat sobre la immigració, que situa el o la immigrant exclusivament com a mà d'obra.

1245 **Hi ha qui parla com si el o la immigrant hagués de vindre quan l'economia el necessita, i hagués de desaparèixer quan la situació econòmica es complica.**

La primera reivindicació és **que totes les persones som iguals**, que hem de tindre els mateixos drets i les mateixes obligacions. I que no es pot transigir ni amb les "directives de la vergonya" que venen d'Europa ni es pot competir amb els discursos més durs de la dreta per veure qui amaga sota un discurs de "realisme" la major de les intransigències. La concreció d'aquesta premissa es tradueix en una política envers la immigració de permeabilitat intel·ligent de les nostres fronteres, atorgant drets d'entrada, i modificant la llei d'estrangeria en tots els aspectes que s'han declarat

1250 "directives de la vergonya" que venen d'Europa ni es pot competir amb els discursos més durs de la dreta per veure qui amaga sota un discurs de "realisme" la major de les intransigències. La concreció d'aquesta premissa es tradueix en una política envers la immigració de permeabilitat intel·ligent de les nostres fronteres, atorgant drets d'entrada, i modificant la llei d'estrangeria en tots els aspectes que s'han declarat

1255 inconstitucionals.

Alhora, és imprescindible atorgar el dret de vot a les municipals de partida, sense exclusions, i a partir dels anys de residència. Aquest dret, que servirà per tenir una societat més cohesionada, i que serà el millor dels antídots contra aquells que en campanya i més enllà d'aquesta fan un discurs bel·ligerant contra la immigració, ha de suposar obrir el debat per la reforma constitucional o per una interpretació oberta de l'article 13.2 de la Constitució espanyola, per tal d'abandonar el disbarat que suposa l'exigència de la reciprocitat en el dret de vot.

1260

Més drets per ser més lliures s'ha de traduir ja en l'avortament lliure i gratuït i amb un calendari concret i efectiu perquè siga efectiu el dret a decidir sobre el propi

1265 **cos al final d'aquest legislatura.**

Més drets per ser més lliures es tradueix en el dret a morir amb dignitat, i amb l'expulsió de l'eutanàsia del Codi Penal.

I tot, en un marc, el d'un Estat laic, com a un dels elements fonamentals, pel desenvolupament de la nostra societat.

1270 Més drets per ser més lliures perquè una societat amb arrels democràtiques més
sòlides és aquella que pot encarar millor els reptes de futur.

FEDERALISME O RECENTRALITZACIÓ

1275 En aquest context, un de les corrents de fons que planen per Madrid és la pretesa
recentralització de l'Estat, ara encapçalat pel mateix PSOE. Sens dubte, un dels
factors que ha influït en aquest corrent és el resultat de les generals. Uns resultats
immillorables pel que fa al PSOE –encara que no haja estat així al País Valencià– i
que han fet que el propi president del Govern els haja vist com un xec en blanc des del
País Basc i Catalunya i un toc d'atenció en altres parts de l'Estat.

1280 Així, l'actitud tancada en matèria de transferències o les dificultats en l'acord en
matèria de finançament expressen un camí que ens ha portat de l'Espanya plural a
l'accent en el "*Gobierno de España*".

Més enllà de la proposta de federalisme plurinacional del BLOC com el millor pacte
entre els valencians per tal d'expressar una proposta que pugua ser majoritària arreu
1285 del país, és fonamental fer entendre a nivell d'Estat que aquesta és l'única manera
d'estar que tenim.

Un dels temes centrals per avançar cap a aquest model serà l'acord en matèria de
finançament, on defensarem un model que aporte transparència, suficiència,
solidaritat. Per fer-ho possible, a més d'altres actors federals de l'Estat, i més enllà del
1290 ja esmentat desenvolupament estatutari, hi ha un altre escenari per expressar amb
força la necessitat d'un Estat federal: **la reforma constitucional**.

Una reforma constitucional que arribarà, volent-la limitar a qüestions com la reforma
successòria de la Corona, i on des del BLOC s'haurà de plantejar que sense una
1295 reforma constitucional en profunditat i amb una lògica federal el País Valencià
juntament amb les altres nacions històriques de l'Estat no jugaran. És cert que una
reforma no es pot fer sense una majoria àmplia a nivell d'Estat, però de la mateixa
manera, una reforma constitucional epidèrmica no es farà si Galícia, el País Basc i
Catalunya no hi estan d'acord. I el BLOC ha d'estar preparat per fer un front comú amb
1300 la resta de forces polítiques nacionalistes que tenen suficient força i presència per
influir en aquest sentit.

UN VALENCIANISME PROGRESSISTA CONFEDERAL

1305 És cert que per abordar cadascun d'aquests reptes en les millors condicions possibles
el BLOC no només necessita d'aconseguir presència a les institucions polítiques

- estats, sinó de referents polítics homologables que ens permeten definir un pol progressista i nacionalista. Un espai d'aquestes característiques seria el millor que li podria passar a la vida política espanyola, podent reconèixer a escala estatal una lògica d'influència i d'exigència diferent a la que avui juguen altres actors polítics.
- 1310 nivell d'Estat, però, no existeix una única referència homologable al nostre projecte. Del projecte polític que ens sentim més afins, potser siga el del BNG, sense que per això ens puguem oblidar de l'afinitat difusa que sentim amb diversos projectes polítics dels territoris de llengua catalana, o inclús del País Basc / Navarra.
- 1315 Mentre a nivell d'Estat no existisca una única referència homologable al nostre projecte la nostra estratègia haurà de ser, per tant, el de jugar el rol més actiu possible mantenint una política estable de relacions amb l'espai Galeusca des del nostre caràcter valencianista i progressista, però sense oblidar a d'altres forces polítiques que a hores d'ara es mouen fóra d'aquest grup i que es reclamen nacionalistes i
- 1320 progressistes.

3.6. La construcció política Europea. Les eleccions al Parlament Europeu.

1325 UN EUROPEISME DE CARA AL FUTUR

- La construcció europea va contribuir a portar la pau a una Europa assolada per les guerres. Ha contribuït a la prosperitat i al benestar dels europeus. Ha contribuït a consolidar institucionalment l'Espanya democràtica, a inserir-la amb normalitat a la societat internacional. I ha contribuït també al benestar i al progrés al nostre país.
- 1330 Aquestes són les arrels del nostre europeisme.

Però l'europeisme del BLOC no és només un europeisme del reconeixement. L'element central del nostre europeisme no és el reconeixement de les aportacions passades de la UE, sinó el paper que creiem que la Unió pot jugar en les properes dècades. El nostre és un europeisme de futur.

- 1335 Per al BLOC, en l'era de la globalització l'europeisme és la convicció de que la **Unió Europea** és el millor instrument del que disposem els ciutadans europeus per governar el nostre destí i recuperar els espai de decisió democràtica i benestar que el mercat ha arrabassat a la societat en les darreres tres dècades. És l'espai de decisió democràtica on han de trobar lloc institucional les veus de les nacions i pobles sense Estat que la
- 1340 construcció dels Estats nacionals europeus ha amagat. Aquesta és la base del nostre

europèisme i de la forma en què ens posicionem en els debats sobre la UE i les seues polítiques.

LA UE DE PRINCIPIS DEL SEGLE XXI

- 1345 La UE ha experimentat al llarg dels darrers quinze anys canvis molt profunds, que han modificat el seu funcionament, els seus horitzons i les correlacions de forces. Alguns d'aquests canvis són positius i d'altres han demostrat tenir conseqüències negatives, però en qualsevol cas han generat una situació nova en la que els actors polítics i socials s'han de saber reubicar.
- 1350 - **L'expansió del mecanisme de codecisió en més i més àmbits competencials ha permès un reforçament del paper legislatiu del Parlament Europeu.** La codecisió, a grans trets, significa que les decisions, a la UE, s'han de prendre mitjançant un complex mètode de consens / majories entre el Consell, la comissió específica i el Parlament Europeu. Aquest empoderament ha tingut lloc en perjudici de la **Comissió** –
- 1355 formada pels Comissaris europeus-, que ha perdut bona part del seu antic poder. En multitud d'aspectes, doncs, **els òrgans clau són ara el Consell** –hi ha tants tipus i número de consells com àrees ministerials en el govern d'un Estat- **i el Parlament**, apropiant el model de presa de decisions al d'un sistema bicameral. Tot i així, les insuficiències són encara evidents. Les dues més importants tenen a veure amb
- 1360 l'elecció del President de la Comissió –actualment José Manuel Barroso- i amb el fet que el Parlament Europeu continua sense tenir dret a la iniciativa legislativa.
- **Aquest canvi ha polititzat i ha ideologitzat la UE, tant en els continguts de les polítiques com en les formes.** Abans, la Comissió necessitava vestir la seua activitat amb una aparença de neutralitat tecnocràtica, i necessitava també desenvolupar un
- 1365 estil aparentment consensual de presa de decisions. És justament aquest enfocament el que havia convertit la UE en un espai polític marcat per grans consensos sobre les decisions claus i mancat d'una oposició política clara i articulada (excepte la conformada pels euroescèptics). Ara, en canvi, el Consell –“els consells”- i el Parlament, que gaudeixen de més legitimitat democràtica que la Comissió, no
- 1370 necessiten presentar les seues decisions com a tècniques. Són òrgans polítics i per tant prenen decisions polítiques.
- **Això ha coincidit en el temps amb un desplaçament cap a la dreta de la correlació de forces a la UE**, tant al Parlament com al Consell. En aquests moments són majoria al Parlament Europeu els grups d'orientació conservadora i liberal. I el
- 1375 mateix pot dir-se dels governs, inclosos els dels estats més grans.

1380 - **L'adhesió de 12 nous països ha contribuït també a aquest desplaçament de la UE cap a la dreta**, des d'abans fins i tot que la seua adhesió tingués lloc formalment. A diferència del que va succeir en les ampliacions dels anys vuitanta (Grècia, Espanya i Portugal), els nous membres no han entrat a la UE per tenir un estat del benestar i ser reconeguts com a europeus, sinó per consolidar l'economia de mercat i encallar-se en les estructures occidentals.

1385 - **Finalment, hem viscut un procés en que ha emergit en sectors importants de les institucions comunitàries el diagnòstic de què el principal problema de l'economia europea és el propi model social europeu**, i que per tant el que cal fer urgentment és desregular i liberalitzar. Aquesta perspectiva va rebre un fort impuls amb l'anomenada agenda de Lisboa, l'any 2000, sota l'impuls dels governs conservadors europeus, inclòs el govern Aznar.

1390 Cal dir, a més, que aquesta agenda coincideix amb les habilitats i les competències en les que la Comissió se sent més còmoda, les vinculades a la creació de mercats. Certament, la capacitat de la UE per remoure els obstacles per a la creació del mercat únic han portat a la desregulació en el nivell estatal, però no han anat prou acompanyades per una regulació compensatòria en el nivell de la UE. Malgrat els avanços que van suposar per a la unitat de mercat de la UE (i malgrat els progressos en matèria institucional i, més modestament, en matèria política), l'Acta Única Europea, Maastricht i Amsterdam van posposar l'Europa social per a millors ocasions, que no han acabat d'arribar mai.

1400 - Un dels elements que més dificulta que la Unió Europea siga vista com un instrument positiu per l'Europa social és el fet que la Unió Econòmica i Monetària, instituïda arran del tractat de Maastricht, mantinga com a objectiu únic del Banc Central Europeu l'estabilitat dels preus. **Des del BLOC creiem que el BCE ha de treballar també per a altres objectius, com ara el model de desenvolupament econòmic i l'ocupació.** En moments de crisi com l'actual, l'empeny del BCE en els tipus d'interès de referència alts i per tant per la fortalesa de l'euro és un obstacle greu per a la recuperació, per a la productivitat i per a les transformacions del model productiu en aquesta era de col·lapse ecològic. Fins i tot, alguns sectors liberals reconeixen en aquest moments la necessitat d'un control democràtic sobre l'actuació del BCE.

1410 - **El Tractat pel qual s'instituïa una Constitució Europea era el reflex fidel d'aquest estat de coses i pretenia constitucionalitzar-lo.** Tal i com s'ha demostrat a posteriori, les millores de caràcter institucional incloses en el Tractat ni tenien dimensió

constitucional ni calia que anaren acompanyades de la resta de components d'aquell text.

FER POLÍTICA A LA UE, ARA

- 1415 Davant d'aquest escenari, més ideològic, més polític i més democràtic, però també més de dretes que mai, els actors socials i polítics s'hauran de reubicar, i ho estan fent ja. La Unió Europea no pot ser un nivell de govern en el que existisca un govern però no una oposició. Enterrada l'aparença tecnocràtica i l'estil consensual, revitalitzat l'eix esquerra-dreta de la construcció europea, assumit el nou paper de les ciutats i les
- 1420 regions –així com el de les euroregions-, i empoderats (encara que insuficientment) els espais de representació democràtica, **cal bastir una alternativa política a aquesta UE**. Les velles coordenades de l'acció política han desaparegut i ara cal cercar els continguts, les agendes, les formes i les estructures per actuar en el nou escenari. Cal continuar treballant per la UE en la que sempre hem cregut, entenent que les
- 1425 institucions que l'han de fer possible i l'escenari en el que es dona el debat han canviat substancialment. **Caldrà també entendre que en les condicions actuals ja no hi ha lloc per tabús respecte la necessitat d'una UE de geometries variables**.
- D'alguna manera, i malgrat totes les mancances, la política a la UE està en procés de normalització, i això és una bona notícia. La política a la UE s'assembla ara una mica
- 1430 més a la política que es dona dins els estats, fent-la més democràtica, més federal i menys intergovernamental. **Davant d'això i de la deriva neoliberal i conservadora de la UE, cal construir una oposició progressista i europeista a l'actual govern de la UE**. Aquesta és la contribució que podem fer ara a l'europeisme, a la UE com a instrument potencialment útil per governar democràticament la globalització i a la
- 1435 construcció de la UE com a un espai de debat democràtic.

LES ELECCIONS EUROPEES. L'EUROPA DELS POBLES

- Al BLOC estem convençuts que no té cap sentit reduir la realitat europea a un conjunt d'estats i d'intercanvis econòmics. Per això seguim parlant de l'Europa dels pobles, i
- 1440 varem arribar a l'important acord de coalició que sota el nom de "Galeusca- Pobles d'Europa" va concórrer a les passades eleccions europees.
- Volem reiterar aquest compromís amb els eixos ideològics que s'arreglaven en aquell acord, que ens vincula amb una Europa profundament democràtica, social, respectuosa amb la seua pluralitat nacional i cultural i promotora d'un món més just i
- 1445 igualitari, ecològicament sostenible i en pau.

1450 Quan la Unió Europea s'enfronta als reptes assenyalats a la introducció d'aquest apartat, considerem que els qui treballem **pel reconeixement de les nacions que avui no tenen Estat propi** i apostem per una nova cultura política centrada en el diàleg, el respecte a la diversitat i al pluralisme **nacional, cultural i lingüístic**, també hem de treballar conjuntament per una Europa diferent, que pose els pobles i la ciutadania en el centre de la construcció europea i que reconega l'estatus polític de **totes** les nacions que la integren.

1455 El reconeixement efectiu de la condició de nacions i societats amb els seus propis fets diferencials en l'àmbit estatal està íntimament relacionat amb aquest reconeixement en el context d'una Europa en procés d'articulació social, econòmica i política. I és per aquest motiu que la Unió Europea s'ha de basar en el respecte i la vertebració dels diversos pobles i cultures que la integren.

1460 L'ideari regionalista europeu, però, ha perdut força en els darrers anys, que coincideixen amb la falta d'idees i de lideratge a Europa, la persistent dialèctica entre ciutats i regions, l'enorme pes dels interessos creats entre els Estats, la crisi institucional i mundial, i el gran desafiament de l'ampliació de la UE. **EI BLOC es compromet a dedicar esforços i recolzar altres iniciatives que retornen l'ideari Regionalista Europeu en el lloc preferent que li correspon dins de la UE per tal d'apropar les seues institucions a les persones i a la inversa.**

1465 En ordre a la implementació d'institucions i polítiques en el sentit abans assenyalat, cal **reforçar el paper del Comité de Regions, en el marc d'una Unió Europea que assumisca la participació dels pobles i nacions que la formen.** Per això i entre altres qüestions, cal:

- 1470
- Enfortir el paper institucional del Comité de les Regions, modificant-ne la composició, i preveient dues cambres, una per als ens locals, i l'altra per a les regions.
 - Generalitzar la consulta obligatòria al Comité de les Regions i amb caràcter vinculant, per a aquelles polítiques d'àmbit competencial més clarament regional.
- 1475
- Crear un organisme al si del Comité de les Regions que agrupe les regions amb competències legislatives.
 - Atorgar al Comité la capacitat de recórrer davant el Tribunal de Justícia quan es tracte de temes eminentment regionals.

1480 A diferència d'altres formacions polítiques que només entenen les seues relacions exteriors com un instrument més per fer política al País Valencià, **el BLOC vol sempre ser un partit obert, i compartir projecte allà on els processos polítics ho**

1485 **requerisquen.** No obstant això o precisament per això, el reconeixement polític del País Valencià a Europa ens és indispensable i innegociable. És indispensable i innegociable perquè no podem deixar de reivindicar una sèrie de demandes que ens són inalienables com a poble, com són:

- Que la Generalitat tinga el dret de recurs davant el Tribunal de Justícia de les Comunitats europees.
- Que la Generalitat tinga comunicació directa amb la Comissió europea per opinar sobre temes en curs.
- Tindre veu pròpia al Parlament europeu, a través d'una circumscripció electoral valenciana a les eleccions al Parlament europeu.
- Que la Generalitat pugua participar en els Consells de Ministres quan es tracten assumptes de competència exclusiva (o compartida).
- Establir comunicació directa de la Comissió amb les Corts Valencianes per informar de les seues propostes de caràcter legislatiu.
- Que es reconega la llengua valenciana/catalana en els mateixos termes que les altres llengües que són oficials als altres Estats de la Unió Europea. Cal que s'estenga al valencià/català el dret dels ciutadans a dirigir-se a les institucions i els organismes de la Unió i a rebre resposta en la mateixa llengua.
- L'harmonització del Dret a Europa s'acosta ja a un terreny impensable fins fa molt poc temps: el dret privat, el dret de família o les successions. Haurem de vetllar perquè els avanços que es façan en aquest àmbit **reconegam el Dret Civil Valencià i tinguen en compte el seu àmbit d'aplicació i els seus mecanismes o instruments de defensa i promoció.**
- Cal donar un nou pas endavant per **donar major projecció, nacional i internacional a l'euroregió Mediterrània**, que ha de servir per potenciar el nostre país en l'escenari europeu i mundial.

1510 **LES ELECCIONS EUROPEES. UN PROGRAMA POLÍTIC BASAT EN LA JUSTÍCIA SOCIAL**

De l'actual situació que viu el procés de construcció de la Unió Europea, així com de la crisi econòmica internacional i del paper que en la seua gènesi ha tingut la aplicació de l'ideari neoliberal en detriment de l'estat del benestar europeu es desprén la necessitat imperiosa de la emergència a Europa un pol crític.

Un pol crític que des del més profund convenciment europeista reclame un gir de 180 graus en l'evolució que està patint avui Europa. Considerem, a més a més, que aquesta és una necessitat històrica de la Unió. Si les forces progressistes i socialment

1520 avançades i europeistes no capitalitzen el malestar cap a la construcció europea, qui en traurà profit d'aquesta situació serà l'euroescepticisme.

És per això que avui és una necessitat imperiosa per a l'europeisme que algú reclame en el seu si un canvi en la manera i en els continguts de la construcció europea.

1525 Un dels fenòmens sociològics més important a l'Europa d'avui és la polarització (l'emmagriment de les anomenades classes mitjanes). Aquest procés es tradueix políticament de maneres diferents (depenent, entre d'altres factors, del sistema polític), però el que observem és que allà on les forces progressistes no són capaces de liderar aquest malestar, ho fa la dreta més dura. El problema més important és que les classes populars a Europa s'han quedat sense política (amb la desaparició de les polítiques socialdemòcrates clàssiques), i si les forces progressistes no troben una política realista veritablement alternativa a la socialdemòcrata que ja no funciona ni com a política arxireformista, serà un desastre per a la construcció europea.

1530 Tenim ara una bona oportunitat per fer emergir aquest debat, ara que s'apropen les properes eleccions al Parlament Europeu. **El BLOC ha de ser capaç en aquest context de reclamar un retorn de la construcció europea basada en el seu pacte social, recuperant per a Europa un programa polític basat en la justícia social i que invertisca el procés de polarització que està vivint avui el continent. Paral·lelament, les eleccions també seran un bon moment per reclamar un retorn a l'Europa dels Drets Humans, després d'un any on mesures legislatives comunitàries com la Directiva de Retorn l'han posada en entredit. La lluita contra la desregulació dels drets laborals europeus (65 hores i flexiseguretat). I finalment, haurem de donar la batalla per evitar un retrocés important en el camp ambiental, intentant frenar l'ofensiva pronuclear que viu avui Europa i per exigir un compromís clar i decidit d'Europa en la lluita contra el canvi climàtic, a les portes de la propera Cimera del Clima a Copenhaguen l'any vinent.**

3.7. L'alterglobalització. De la crítica a la globalització a la proposta. Un món en pau és possible

1550 La política té una dimensió global. La consciència crítica sobre la globalització, sobre la crisi ecològica i el rebuig a la guerra estan generant una ciutadania que es mobilitza i participa en relació als conflictes que tenen una dimensió global, impulsat en bona part pel canvi tecnològic que permet una informació immediata i descentralitzada de la realitat del món.

1555

LA GOVERNANÇA GLOBAL

Els darrers anys han aportat dues novetats en l'àmbit internacional. Han emergit dos consensos importants a l'entorn de dos diagnòstics que fa temps que els moviments alterglobalitzadors sostenen, i als que ara s'hi han sumat, d'alguna manera, fins i tot alguns sectors liberals. **En primer lloc, ha emergit un consens sobre la necessitat de reformar i ampliar la representativitat de les institucions internacionals.** El nou repartiment del poder polític i econòmic ha tornat obsoletes les estructures actuals, a algunes de les quals els manca clarament legitimitat (Consell de Seguretat, G-8, Banc Mundial, Fons Monetari Internacional i Organització Mundial del Comerç). **En segon lloc, ha entrat en crisi el model neoliberal, que s'ha demostrat incapaç de ni tan sols garantir un funcionament estable de l'economia, consideracions socials i ambientals a banda.** Aquesta crisi ha estat identificada també per partits i sectors liberals, que estan demanant un retorn d'una major regulació internacional de l'economia.

1570

LA REFORMA DE LES INSTITUCIONS INTERNACIONALS

Fins fa escassament uns mesos, els esdeveniments a escala internacional dels darrers anys han posat de manifest l'entrada en crisi del sistema de seguretat internacional dissenyat després de la Segona Guerra Mundial. L'aposta clara per l'unilateralisme per part de l'administració nord-americana de George Bush juntament amb unes Nacions Unides incapaces d'actualitzar el seu funcionament, han posat en perill la mateixa idea d'una Organització Internacional Universal com a vertebradora de la relacions internacionals. La política exterior nord-americana ha volgut en els darrers anys minoritzar el paper de l'ONU, que cada cop ha estat menys rellevant en les crisis internacionals. Aquest retrocés del paper de l'ONU ha anat acompanyat de propostes ideològiques dels moviments neoconservadors destinades a substituir-la, impulsant idees com la creació d'una Organització de les grans democràcies del món.

Però no només hem estat i estem davant d'un període de menysteniment del que significaven aquestes institucions. En els darrers anys també hem assistit amb preocupació a la vulneració sistemàtica de les normes de Dret Internacional que durant molt anys la societat internacional havia anat construint. No només s'han iniciat conflictes al marge del que puga dictar el Consell de Seguretat, sinó que es s'han vulnerat normes tan antigues i sòlides com la Convenció de Ginebra sobre el tracte als presoners de guerra de l'any 1949.

1590

Tot això ha configurat un escenari internacional on ens trobem, per una banda, un món cada cop més interrelacionat per l'acció de les forces del mercat i per altra, un retrocés en les seues institucions i normes de govern. Els neoconservadors nord-americans han vist en aquest dibuix un perfecte retorn a una mena de "mediavelisme internacional", on la manca de normes en les relacions entre països fa que es dicte sempre la llei del més fort, dels poders econòmics més forts.

Aquest retrocés en la governabilitat internacional s'ha vist agreujada pel paper cada cop menys rellevant que tenen els Estat-nació en el control i govern de l'economia. Aquests, davant del mercat global, han perdut la capacitat que tenien de regular i controlar els excessos de l'economia de mercat, i aquesta pèrdua no s'ha produït en cap cas en benefici d'estructures internacionals de govern sinó d'un descontrol públic que només afavoreix els qui poden beneficiar-se des del mercat. La sobirania dels Estats es troba avui en entredit per la seua incapacitat de poder exercir el seu dret a decidir sobre tot allò que afecta els seus ciutadans, una sobirania transferida en els darrers anys al mercat.

En darrer lloc, hem assistit també a la degradació progressiva d'organismes internacionals com el G8, que tampoc havien estat capaços d'integrar les noves economies emergents com l'Índia o el Brasil i per tant havien deixat de ser útils i eficaces per impulsar, com van pretendre a la darrera cimera, la nova agenda internacional sobre Canvi Climàtic.

Tota aquesta anàlisi es troba a hores d'ara en entredit per la brutal sacsejada de la crisi financera i econòmica global, així com pel fracàs de la Guerra d'Iraq. Si hi afegim, a més a més, les esperances que ha generat la victòria de Barak Obama a les recents eleccions del EE.UU., sembla que les portes es troben obertes a la possibilitat d'encarar amb possibilitats d'èxit una reformulació dels fets adés descrits en un sentit més favorable als interessos de les institucions i normes internacionals de convivència i, per tant, de les persones.

Davant la situació descrita, el BLOC aposta clarament per un reforçament de les Nacions Unides com a eix vertebrador de les relacions entre països i de codificador de les normes de Dret Internacional.

Aquesta aposta cal que es traduïska en una reforma urgent de les seues estructures que resolga el desequilibri de l'actual Consell de Seguretat, donant tracte d'iguals a qui fins ara no l'han tingut, els països empobrits i les economies emergents, garantint formes de funcionament més democràtiques, encarant els principals reptes dels pobles del món. Les Nacions Unides han de ser el centre de resolució de conflictes

internacionals i l'únic organisme legítim per exercir o legitimar el poder de coacció a escala global.

1630 Per tant, davant de la nova distribució del poder polític i econòmic mundial, davant la crisi financera i econòmica global, així com pel fracàs de l'unilateralisme militar i polític nord-americà, calen unes institucions internacionals reformades, més democràtiques i que permetan recuperar capacitat de decisió als poders públics a costa de les forces del mercat.

1635

EL GOVERN DE L'ECONOMIA MUNDIAL

El fenomen de desregulació al que ens hem referit a l'apartat anterior es dona de forma determinant en el camp de l'economia.

1640 L'actual crisi econòmica internacional és més que una crisi bancària. Hi conflueixen una pluralitat d'aspectes: econòmics, financers, industrials, alimentaris i energètics. Ha esclatat a partir de la ruptura de la bombolla immobiliària i ha provocat una reacció en cadena que mina els fonaments del model de creixement econòmic que a nivell global –i d'una manera molt especial en els EE.UU- s'havia imposat durant els últims anys.

1645 Es tractava d'un model –que té molts punts de contacte amb el que ha prosperat en el nostre país- i que s'ha fonamentat en un doble mecanisme: El primer mecanisme ha estat la disminució de la fracció salarial. A gairebé tot el món, la proporció de riquesa produïda que es destina a remunerar els assalariats està disminuint, i els països emergents no són una excepció a aquesta tendència. L'augment del guany empresarial, per contra, s'incrementa, però una part es desvia cap a l'àmbit financer.

1650 En altres paraules, el drenatge dels salaris no s'ha utilitzat íntegrament per a invertir més en l'economia productiva. El segon mecanisme ha estat l'endeutament, que ha permès estirar del consum.

Aquest doble mecanisme ara no pot operar a causa de la ruïna de milions de llars, de l'endeutament generalitzat que s'ha fet insostenible, de la situació de subconsum on encara resta una majoria de la població mundial, del increment de l'atur amb què a hores d'ara la crisi ja ens està esquitxant, i de la disminució del valor del patrimoni d'actius d'aquells que han pogut accedir a un habitatge en propietat.

1660 Això limita la capacitat de compra de la població. La màquina disminueix la marxa ja que una part de les mercaderies produïdes, o possibles de produir, tenint en compte la capacitat productiva instal·lada, tenen dificultats per a ser venudes. Les entitats financeres endureixen les condicions de préstec alentint la inversió i el consum.

Però els capitals segueixen buscant el benefici fàcil i tan alt com siga possible.
 1665 S'inverteix en aquells béns que hi ha garanties de que es podran vendre: durant uns anys va ser l'habitatge. Ara l'atenció es desplaça cap a altres necessitats essencials com l'energia (el petroli i l'electricitat) i els productes alimentaris. Aquesta especulació s'autoalimenta, permet acumular més i més beneficis i ens precipita cap a noves bombolles especulatives.

1670 Com més pugen els preus, més pugen els beneficis, i cap a aquests productes on hi ha les expectatives de benefici es dirigiran de nou les inversions dels capitals especulatius i així els preus encara pujaran més. En això consisteix la bombolla especulativa.

Un munt de capitals en borsa han abandonat la bombolla immobiliària per a precipitar-se sobre les primeres matèries. Avui l'especulació alimentària mata de fam a milions de persones en el tercer món i redueix el poder adquisitiu en tot el planeta. La bombolla especulativa petrolera incrementa el preu de la immensa majoria de les mercaderies i fa cada vegada més costós el pagament de la factura energètica per a la majoria de les famílies. Però com les bombolles especulatives precedents, corre el
 1675
 1680 perill d'esclatar. I aleshores la crisi financera contaminarà a l'economia productiva, una vegada més.

La crisi no només sotmet la població assalariada a una inflació de la qual els assalariats únicament en són les víctimes, sinó que també els col·loca sota l'amenaça de les reestructuracions i els acomiadaments.

1685 Malgrat tindre un abast internacional, la crisi actual no repercuteix a tots els llocs de la mateixa manera. Així, a nombrosos països del Tercer Món, l'alça del preu dels aliments ha significat un augment important del nombre de víctimes de la desnutrició. Aquesta ha estat la factura per les polítiques agrícoles neoliberals que donen prioritat a
 1690 les exportacions promogudes pels grans grups multinacionals i destrueixen l'agricultura tradicional. A Europa, la situació no és tan dramàtica; però la política monetària restrictiva del Banc central pot acabar deteriorant una vegada més el poder adquisitiu de les classes populars.

1695 És evident, que la gravetat de la situació exigeix adoptar mesures de xoc i recuperar moltes de les polítiques keynesianes que han estat abandonades durant els darrers temps. Ara bé, sense oblidar-nos de les mides de xoc, també hem de començar a pensar en el mitjà i en el llarg termini. La transició cap a un model de creixement

1700 menys caòtic requeriria una distribució més igualitària de les rendes, reordenar el comerç internacional, les emissions de CO2 i respondre molt millor a les necessitats socials.

Per tant, s'ha de deixar clar que ja ha arribat l'hora de dir prou a l'especulació, a la servitud de la societat a les finances, a la mercantilització del món, a la privatització dels beneficis i a la socialització de les pèrdues.

1705

Els governs cada vegada tenen més dificultats per proveir els serveis necessaris per a la seua població i per redistribuir la riquesa de forma eficaç. El fracàs de les polítiques socialdemòcrates clàssiques s'explica pel fet que en aquests moments els Estats han perdut instruments fonamentals en el govern de l'economia, com el control del tipus de canvi, o en el cas de la Unió Europea, del mateix control de la política monetària. **Des del BLOC hem de continuar reclamant un marc internacional que permeta recuperar el control públic de l'economia en allò que afecta de manera més directa la població i incorporar nous mecanismes per a una economia globalitzada que no té ni agències tributàries ni inspeccions globals.**

1710

1715 La desregulació financera fa impossible controlar els fluxos financers, que viatgen pel món a la recerca de beneficis cada vegada més exagerats. Ens enfrontem a un capitalisme desbocat que s'escapa del control i que cal regular.

1720

La necessitat de recuperar el control públic de l'economia és avui fonamental en un moment on el neoliberalisme s'ha vist incapaç no ja de procurar un nivell de progrés compartit pel conjunt de la societat internacional, sinó ni tan sols de garantir un cert creixement ordenat o d'evitar que el mateix sistema faça fallida.

1725

La darrera crisi financera i immobiliària posa de manifest que calen unes normes globals que posen fre als excessos de les multinacionals i de les entitats financeres que el mercat no ha estat capaç de fer. El neoliberalisme salvatge també ha demostrat la seua incapacitat per garantir nivells de creixement sostinguts en el temps, per assegurar beneficis i benestar. Però resulta que a la Unió Europea, qualsevol transformació en aquesta direcció s'enfronta a la increïble protecció del tractat de Lisboa, que ha concedit una llibertat il·limitada al capital financer. Per aquesta raó es necessari abolir l'article 56 del Tractat de Lisboa que prohibeix tota restricció als moviments dels capitals. Aquest és un pas polític necessari per a deixar clar que es té voluntat de posar solucions i per a recuperar el control.

1730

Una vegada abolit l'article esmentat s'han de dur a terme les mides següents:

- 1735
 - control estricte del moviment dels capitals, per poder posar fi a l'obertura generalitzada dels mercats de capitals i de mercaderies;
 - situar el sistema bancari sota control públic, principalment el Banc Central europeu i sotmetre a controls ordinaris a la resta del sistema bancari.
 - supressió dels estocs-opcions i dels procediments similars ;
- 1740
 - supressió dels paradisos fiscals ;
 - impost progressiu sobre el capital i els seus beneficis, per tal de reduir les desigualtats;
 - distribuir els guanys de productivitat en les empreses entre els salaris, la protecció social i les inversions, per tal de posar un sostre a l'acaparament dels dividends ;
- 1745
 - evitar la penetració del capital privat en els serveis públics i en el sistema de protecció social.

1750 Aquesta no és una proposta “políticament correcta”. Les polítiques neoliberals encara són majoritàries i duen a la conclusió que els èxits econòmics són directament proporcionals a la regressió social. Els projectes que apunten a regular, reordenar o humanitzar el sistema econòmic i financer són catalogats com utòpics. Però una veritable eixida a la crisi exigeix subordinar les decisions guiades ara per la rendibilitat i el benefici privat, a les decisions socials coordinades amb la finalitat d'assolir el benestar de la població.

1760 Un altre element important que justifica l'impuls d'implementar accions polítiques tendents a recuperar el control públic de l'economia a nivell internacional és la necessitat de preservar els sistemes de protecció social que existeixen a bona part del planeta i concretament a Europa. Les normes de comerç internacional no poden permetre una competència basada en l'incompliment, no ja d'uns mínims en les normatives ambientals, sinó ni tan sols els estàndards en les condicions de treball que exigeix l'Organització Internacional del Treball. **Per tal de preservar un nivell alt de protecció social en les societats europees (i estendre aquest model a d'altres parts del planeta), cal una reforma en profunditat dels objectius i maneres de funcionar també de l'Organització Mundial del Comerç.**

1770 Per altra banda, la necessitat de l'esmentat marc internacional que permeta recuperar el control públic de l'economia es fa més evident encara si d'allò que parlem és de les polítiques de solidaritat amb el desenvolupament dels països del Tercer Món. En ordre

a implementar una política vertaderament compromesa amb el desenvolupament dels països més endarrerits, **el BLOC proposa que el finançament per al desenvolupament es base**, a part d'en l'ajuda oficial (que per suposat, ha d'assolir ja, sense més dilacions, el 0,7% del PIB dels països rics i poderosos), **en una**
 1775 **imprescindible i justa redistribució de la riquesa econòmica generada al món. Per tant, dins del marc de la implementació del Consens de Monterrey sobre els Objectius de Desenvolupament del Mil·lenni s'ha de crear un Impost Global sobre les Transaccions de Divises (CTT for FfD)** que esdevinga una font addicional, previsible, estable i sostenible de Finançament per al Desenvolupament, la recaptació
 1780 de la qual es destinaria a un Fons Multilateral de Nacions Unides, perquè s'utilitze, inicialment, per assolir els ODM l'any 2015.

L'aplicació d'aquesta mesura, es a dir, la creació d' un possible impost del 0,005% sobre les transaccions de divises,

1785 a) permetria recaptar una significativa quantitat de recursos per al desenvolupament sense interferir en el funcionament normal del mercat, tal i com expliquen els estudis dels Grups Tècnics de la Iniciativa contra la Fam i la Pobresa. Els impostos globals s'haurien de considerar una contrapart "normal" als beneficis que, per a les grans corporacions financeres transnacionals, deriven de la globalització.

1790 b) té unes bases globals, ja que la globalització i la territorialitat són irrellevants al FOREX (Foreign Exchange Market), el mercat en el que es realitza l'intercanvi de divises. Per tant, la "CTT for FfD" que proposem pot ser aplicada a nivell del sector financer global i transferida directament a un Fons Multilateral de Nacions Unides, cosa que contribuiria enormement a reforçar el paper de l'organització en la
 1795 consecució dels ODM.

DEL CONCEPTE DE SEGURETAT AL DE SEGURETAT HUMANA

El final de la guerra freda, ara fa quinze anys, no ha conduït la societat internacional cap a unes relacions més cooperatives entre països, sinó que el nombre de conflictes armats ha anat augmentant i s'han afegit a d'altres presents des de fa dècades:
 1800 conflictes locals amb component ètnic o religiós, generalment provocats per grups de poder minoritaris que pretenen imposar per la força criteris d'homogeneïtat i exclusió en contra de la diversitat i la multiculturalitat; conflictes de caire social i militar per culpa de la degradació econòmica i ambiental en zones veïnes; moviments migratoris massius
 1805 cap a les zones desenvolupades del món; i conflictes comercials i econòmics entre els Estats.

1810 A més a més, els conflictes bèl·lics contemporanis es caracteritzen perquè, cada cop més, l'objectiu principal de les armes és la població civil, i no el personal militar. Mentre a principis de segle XX, el 90% de les baixes per guerres eren militars, aquest percentatge correspon en l'actualitat a la població civil. En definitiva, constatem una persistència de la violència tant directa com estructural que impedeix gaudir d'un tombant de segle en pau.

1815 Els atemptats de l'11 de setembre de 2001 derivaren en una lluita sense treva contra el terrorisme fonamentalista islàmic, però han permès encobrir i emparar també la persecució d'altres formes de pensament i acció alternatives al neoliberalisme en diverses parts del món. En nom de la defensa de la seguretat física de la seua població, l'administració Bush dels Estats Units ha arrossegat el món sencer en una cadena de decisions que acaben generant més conflicte, més por i inseguretat (països vetats, restriccions aèries, proliferació de la protecció privada...) i alhora un retrocés en les llibertats individuals i col·lectives (canvis en els ordenaments jurídics, criminalització de persones i organitzacions, persecució de races i creences, elaboració de llistes negres, manipulació de la informació...).

1825 **Des del BLOC hem de denunciar els retrocessos en matèria de drets i llibertats en nom d'un mal entès concepte de seguretat. La seguretat volguda ha de ser la seguretat humana. Per seguretat humana entenem aquella que garanteix les condicions de benestar econòmic, social, humà, sanitari i educatiu; preservació de la identitat cultural i dels drets nacionals; desenvolupament sostenible; i respecte dels drets humans i les llibertats fonamentals de tots els éssers humans.**

1830 I aquests elements bàsics (alimentació, energia, recursos, clima, drets humans,...) estan més amenaçats que mai, i aquesta amenaça la pateix una part cada vegada més gran de la població mundial.

1835 Una espiral de causes i efectes s'han encadenat amb la conseqüència d'un augment de la vulneració dels drets humans, un empobriment cada vegada major del països del Tercer Mon, i una pressió cada vegada més insuportable sobre els recursos naturals evidenciant els límits del creixement econòmic constant. Així, les guerres per l'accés a matèries primeres; l'especulació financera amb el petroli, amb els agrocombustibles i amb els productes alimentaris que té la seua necessària correlació amb l'augment del

1840 preu dels aliments i, per tant, amb la greu crisi alimentària que s'està patint; l'agudització de les conseqüències del canvi climàtic, tant per l'ús de combustibles fòssils com dels substitutius en forma de cultius energètics; i per últim, el model

econòmic basat en l'augment del consum privat, que acaba amb els recursos naturals finits.

1845 **Per tant, i en ordre a construir una política internacional basada en el principi de seguretat humana, el BLOC ha de poder abordar les noves qüestions que s'obren al voltant d'aquestes crisis de recursos, de producció i de consum. Entre d'altres, l'ús i el límit dels combustibles fòssils, dels agrocombustibles, els límits del creixement a les societats occidentals, el comerç just, l'especulació**
 1850 **financera amb els aliments, i fins i tot la necessitat de començar a pensar el concepte de decreixement.**

En un món ple d'incerteses, cal que apostem decididament per un canvi cultural del que entén la nostra societat com a seguretat, identificant-la amb el desenvolupament
 1855 humà. Partim de la base que les condicions que creen inseguretat són l'atur i les privacions de tot tipus (educatives, sanitàries, desequilibris ecològics, mancances de recursos naturals, etc.). És la falta d'oportunitats la que provoca desigualtat i injustícia social i crea així condicions per a l'esclat de la violència. Així, doncs, l'objectiu ha de ser que la gent no haja d'enfrontar-se a circumstàncies adverses, cal evitar les
 1860 situacions que porten a l'esclat de la violència tant en el si d'una comunitat com entre comunitats humanes.

Aquest és el nostre objectiu i per això reivindiquem:

- Un veritable ordre multipolar, sense el predomini militar, polític i econòmic d'una o diverses potències.
- 1865 - La superació de les desigualtats Nord-Sud, des del foment d'un veritable desenvolupament sostenible i de canvis radicals en organismes com el Fons Monetari Internacional, el Banc Mundial o l'Organització Mundial del Comerç, que modifiquen les relacions entre Nord i Sud i creen una cultura de l'emancipació universal.
- Defensa dels drets dels pobles a decidir el seu destí i a preservar la seua identitat
 1870 cultural. Reivindiquem l'autodeterminació i la pluriculturalitat.
- Promoció de la integració i la cooperació regional com a forma de superar el dèficit democràtic que suposa la superació de l'Estat-Nació.
- Defensem l'empoderament de les dones entès com el reconeixement i
 1875 autoreconeixement com a subjecte polític. Davant l'evidència de la feminització de la pobresa, aquest empoderament passa per l'accés a l'educació, als mitjans econòmics i als drets polítics.

1880 Per altra banda, com a organització política progressista, ecologista i solidària és també una tasca del partit fer pedagogia sobre les causes últimes d'aquestes situacions, és a dir, donar a conèixer les conseqüències de les nostres accions, en tant que ciutadans i ciutadanes del primer món, en els actes més quotidians: el nostre consum alimentari i energètic, les nostres decisions de mobilitat, etc. ...

DE LA GUERRA CONTRA EL TERRORISME A LA POLÍTICA PER LA PAU

1885 El BLOC rebutja radicalment qualsevol tipus de terrorisme, que ens afecta a tots i totes sense distinció. Seguim manifestant la nostra profunda solidaritat amb totes les víctimes del terrorisme i les seues famílies, així com la convicció que la democràcia és més forta que el terrorisme. No obstant això, considerem que les guerres d'Afganistan i d'Iraq, en el marc de l'anomenada guerra contra el terrorisme global no només han estat un gran error, sinó que ha tingut conseqüències dramàtiques:

- Les guerres no han servit per fer front al terrorisme. Després de l'11-S, després de l'ocupació d'Afganistan i d'Iraq, s'han produït atemptats en massa sense que s'haja avançat significativament en el combat contra Al-Qaeda.

1895 - Ha quedat demostrat que l'objectiu de les guerres no eren les armes de destrucció massiva, ni l'alliberament dels pobles afganès i iraquiana, sinó el control dels recursos energètics d'aquests països.

- Sota l'argument de la guerra contra el terrorisme s'han retallat els drets humans i les llibertats democràtiques.

1900

- L'unilateralisme nord-americà ha dividit la comunitat internacional i ha afeblit l'ONU.

- Encara no s'ha aconseguit donar una mínima estabilitat política a l'Afganistan i a l'Iraq. Fins i tot podríem dir que la guerra no s'ha acabat.

1905 - El Govern dels EEUU ha reforçat la política del govern israelià al que se l'ha permès la construcció d'un nou mur de la vergonya i la pràctica del terrorisme d'Estat.

1910 **El neoconservadorisme que ha inspirat la política de l'administració Bush ha estat un dels principals perills per la pau i l'estabilitat mundial, el rerefons ideològic de la qual ha estat el predomini dels interessos de les grans corporacions petrolieres i militars dels EEUU.**

Encara que són moltes les esperances que s'estan posant en la nova administració Obama, no per això hem de baixar la guàrdia. Per tant, per al BLOC cal passar de la guerra contra el terrorisme a la política per la pau:

1915

- El primer problema de la humanitat és la pobresa, les desigualtats i tot tipus d'injustícia i discriminació lligats a una colonització econòmica dels pobles històricament oprimits que comporta subjecció humana, política, econòmica i espoliació dels seus recursos naturals. Concertant una estratègia a escala

1920

mundial per reduir la pobresa, les injustícies socials, i la defensa del medi ambient, és a dir, fomentant una política de pau i cooperació, acabaríem amb molts ferments de l'integrisme.

En aquest sentit, són diversos els fòrums en què es reconeix, si bé només sobre el paper, la necessitat d'un canvi de les polítiques de cooperació. L'Organització de les

1925

Nacions Unides (ONU), o el Comitè d'Ajuda al Desenvolupament -dins del marc de l'Organització de Cooperació i Desenvolupament Econòmic (OCDE)-, reconeix que l'objectiu principal del desenvolupament no pot ser el creixement econòmic, sinó la millora de la qualitat de vida i la convivència. Malgrat això són molts els estats que aprofiten els minsos ajuts als països del Sud com un element de dinamització dels

1930

sectors comercials i industrials en crisi. A més, l'accés als recursos de la cooperació està sovint condicionat al seguiment de les directrius del Fons Monetari Internacional.

Tanmateix, la ciutadania s'ha manifestat obertament a favor d'una societat més solidària, que es desenvolupe en pau. El moviment del 0,7, l'augment de la participació

1935

a les organitzacions no governamentals (ONG), una major sensibilitat cap allò que passa al Sud, il·lustren un sentiment clarament progressista, que es rebel·la des de formes diferents contra l'ordre establert. En les mobilitzacions per al 0,7 no es buscava tan sols l'augment de partides concretes cap al països empobrits o l'ajut concret cap a alguna comunitat, es buscava i es feia una crítica ferotge cap a les relacions

1940

econòmiques i polítiques entre Nord i Sud, cercant nous paràmetres des dels quals canviar el món.

Igualment, des d'àmbits internacionals, progressivament hi ha mostres de rebuig a l'estatu quo, tant des de les conferències organitzades per l'ONU com des dels fòrums

1945

paral·lels organitzats per les ONG. La Conferència de Rio sobre el mediambient, les Conferències sobre Població i Desenvolupament del Caire, la de Viena sobre els Drets

Humans, la de Beijing sobre la dona, o la de Desenvolupament Social de Copenhague en són bones mostres.

1950 - **La percepció que moltes comunitats tenen que estan amenaçades la seua supervivència, la seua llibertat i la seua identitat són tres dels factors que creen inseguretats i poden actuar de llavors del terrorisme.** La millor manera de combatre el terrorisme, per tant, és fent que els col·lectius de què es nodreixen les organitzacions terroristes veguen com milloren les seues condicions de vida i el respecte per la seua identitat, i per la seua sobirania i independència.

1955 - **Evitar l'opressió entre els pobles i el desplaçament forçat de la població:** en aquest ordre, cal impulsar un pla de pau per Palestina que garantisca un Estat palestí viable, així com afavorir el procés d'autodeterminació del poble saharauí, per permetre el retorn dels 200.000 refugiats a les seues zones d'origen i l'acompliment dels mandats de l'ONU.

1960 - **Superar el dilema seguretat-llibertat.** Promoure un combat contra el terrorisme i la inseguretat basat en la coordinació policial i dels serveis d'intel·ligència.

1965

EL MOVIMENT ALTERGLOBALITZADOR, EL PAPER DE LA POLÍTICA, EL MOMENT DE LA PROPOSTA.

1970 El Fòrum Social Mundial, en les seues diverses celebracions i formats, els Fòrums Socials Europeus i les diverses trobades a nivell local s'han demostrat espais vàlids en el seu paper de punt d'intercanvi, d'aparador d'idees, d'instrument per reforçar elements simbòlics, d'agenda i de programa d'una comunitat mundial que creu que un altre món és possible i que a més treballa per aconseguir-ho. El FSM ha anat creixent i sumant també altres iniciatives, locals o regionals en alguns casos, o sectorials en altres, que mantenen l'agenda internacional viva en el període entre Fòrums.

1975 El moviment també ha permés des de la primera celebració del FSM crear un contrapès als centres de pensament i ideologia liberal, oferint un pol de resistència no només en el temps i l'espai (el FSM en paral·lel a la cimera de Davos) sinó també de pensament progressista socialment avançat i de mobilització internacional.

1980 **El BLOC ha de deixar de ser un espectador per tal de participar en aquests espais per conèixer, aprendre, compartir amb les organitzacions, moviments, i altres forces polítiques progressistes i reforçar els elements que ens uneixen.** És també un dels nostres espais polítics i és important poder identificar elements comuns

perquè el BLOC no ha de ser un projecte polític local sinó des del País Valencià per al món.

1985

D'altra banda malgrat la maduresa del moviment alterglobalitzador aquest no ha pogut superar un dels seus reptes inicials, la possibilitat de construir propostes i alternatives més enllà dels projectes i la diversitat que el nodreix. La diversitat i diferències entre els projectes, la dispersió en els objectius i els temes o les prioritats i les

1990

contradiccions no només en les idees sinó també en les formes de lluita i proposta, formen part de la seua riquesa però alhora són també els elements que no han permès avançar en aquest sentit. Així, la capacitat d'impacte i alternativa s'ha vist limitada a l'agenda i la mobilització, a la visibilització de conflictes, a la resistència, però no a la proposta. La relació entre els moviments i els partits continua sense estar resolta. A tall

1995

d'exemple, els partits continuen sense tenir un paper en el marc del FSM, més enllà de les trobades de parlamentaris que no han aconseguit encara quallar en iniciatives concretes i estables.

2000

Com a força política progressista és imprescindible que trobem espais per coordinar-nos i treballar en comú amb els moviments alterglobalitzadors. I no només mentre coincidim a peu de carrer, en mobilitzacions, protestes o en la defensa de valors comuns sinó també en el moment en què assumim responsabilitats institucionals, des de on tenim capacitat real de transformar i per tant fer possibles els canvis que conjuntament hauríem de defensar. Per tal de mantenir la confiança mútua és necessari ser molt clars amb les expectatives que generem, ser transparents en la

2005

presa de decisions per poder evidenciar les limitacions i dificultats de traduir els valors comuns en polítiques concretes i mantenir permanents ponts de comunicació i treball per avançar i evolucionar plegats.

Aquest és un dels principals reptes de la nostra capacitat per establir vincles amb aquells moviments amb els que compartim principis i objectius.

2010

Per això és fonamental el reconeixement mutu entre moviments i forces polítiques com el BLOC, que deixa de manifest la complementarietat evident de les diferents formes d'incidir en la realitat per transformar-la si les causes i els objectius són compartits. Tot plegat ha de fer evident que els plantejaments del

2015

BLOC no acaben en la tasca institucional, sinó que aquesta es un instrument per a la evolució progressista de la societat. I alhora permet afrontar les contradiccions pròpies de l'acció institucional, i les que els mateixos moviments també tenen.

2020 La complementarietat no és una divisió estricta de papers, en què uns mobilitzen i els altres gestionem des de les institucions, sinó que cada vegada més han de ser papers compartits. El BLOC també ha de ser un agent de mobilització (com ho és amb la Campanya contra la Directiva de la Vergonya) d'identificació de nous conflictes, de noves idees... i alhora la participació social ha de ser una eina imprescindible per una gestió pública més democràtica i eficaç.

2025 Tot plegat ens obliga a tenir una relació permanent amb el nostre entorn ideològic, un espai de pensament que moltes vegades no té un espai territorial tan definit com el nostre projecte polític i que per tant té en les noves eines de comunicació i en la xarxa social digital nous instruments que el BLOC ha de conèixer i on ha d'estar present.

EL BLOC, UNA FORÇA SOLIDÀRIA I INTERNACIONALISTA

2030 Per altra banda, i des del punt de mira de l'organització, i pel que a ella fa referència, més enllà de les declaracions i dels delers individuals de la militància, el BLOC ha de començar a construir relacions internacionals amb partits i moviments d'alliberament nacional progressistes, així com amb partits verds. Principalment d'Europa, però també del massa vegades oblidat espai geogràfic que ens resulta igualment natural, 2035 com és la Mediterrània, i de manera molt especial amb el poble sahrauí. L'establiment de llaços i la definició de projectes comuns a nivell Europeu hauria d'estar la característica de les relacions polítiques del BLOC.

2040 Participar activament en el marc d'una família europea és fonamental per a nosaltres en un moment on els partits polítics europeus van prenent cos i protagonisme, un procés que es veurà notablement reforçat ara amb la recent regulació legislativa i posterior creació de les fundacions polítiques a nivell europeu.

La nostra participació en el mateix ha d'estar basada en dos pilars fonamentals:

- 2045 - en primer lloc, ser influents en el debat ideològic i programàtic, i ser molt actius en aquells àmbits on tenim capacitat d'aportar un valor afegit específic.
- en segon lloc, tindre la capacitat d'enriquir la nostra acció política a partir de l'experiència d'altres partits europeus.

2050 Les famílies polítiques europees són hui extremadament heterogènies i la inexistència d'un quadre polític definit a nivell europeu fa que la seua presència siga molt escassa.

Hem de reforçar les nostres relacions amb aquelles formacions polítiques que tenen una trajectòria i definició més propera a la nostra, però seria per un error limitar les nostres relacions europees al marc dels partits nacionalistes

2055 **progressistes europeus. De forma complementària a aquesta aposta estratègica, en primer lloc hem de reforçar també a nivell europeu l'espai polític més proper al BLOC, com ara els Verds europeus i l'esquerra progressista no dogmàtica.**

2060 Aquesta coordinació ens ha de servir, no només per reforçar l'espai nacionalista i progressista que representem, sinó també per reforçar la manera en què nosaltres entenem l'ecologia i les polítiques socialment avançades.

Les relacions amb altres forces polítiques s'han de basar en la coherència en relació al respecte als drets humans i la democràcia, a més a més de les coincidències polítiques o ideològiques. Les prioritats de les relacions internacionals del BLOC pel proper període són:

2065

- Estar presents en el moviment europeu de partits i organitzacions nacionalistes progressistes sense Estat, i en la mesura que siga possible, dels partits verds. El BLOC hauria de treballar per aconseguir la constitució d'una associació internacional que agrupe, d'una manera estable, les organitzacions nacionalistes progressistes sense Estat a nivell europeu amb la finalitat de coordinar les seues polítiques.

2070

- Obrir vies de relació i col·laboració amb forces polítiques i socials progressistes del món mediterrani. En el nou context europeu en el que de mica en mica va consolidant-se la Unió pel Mediterrani amb seu a Barcelona aquesta és una prioritat fonamental. Dins d'aquest àmbit cal elaborar un calendari permanent de contactes amb el Front Polisari.

2075

- Intentar participar amb delegacions pròpies o integrats en delegacions de moviments polítics afins en els Fòrums Socials Europeus i/o Mundials.